

บทที่ 4

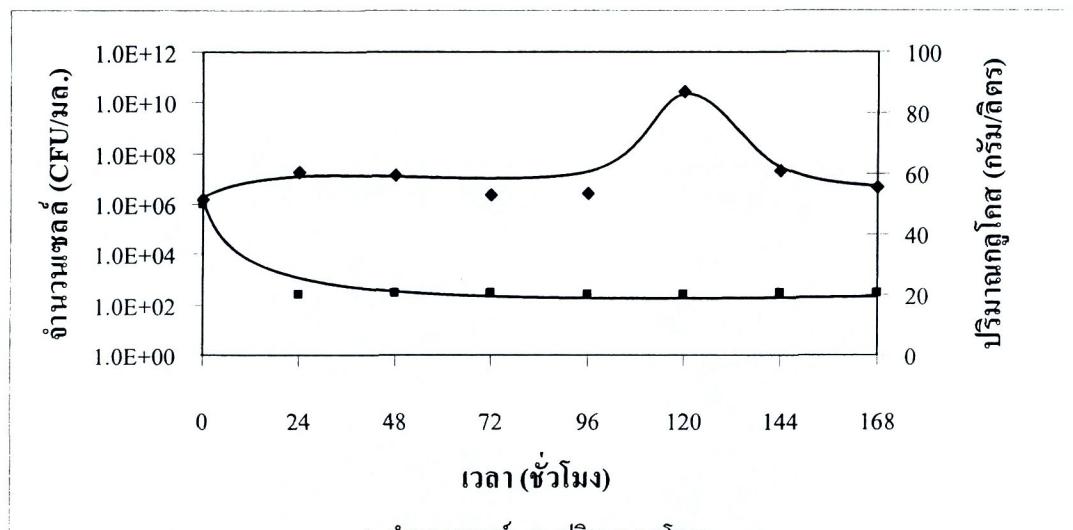
ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง

4.1 ศึกษาการเจริญเติบโตของเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ในอาหารสูตรที่ 1

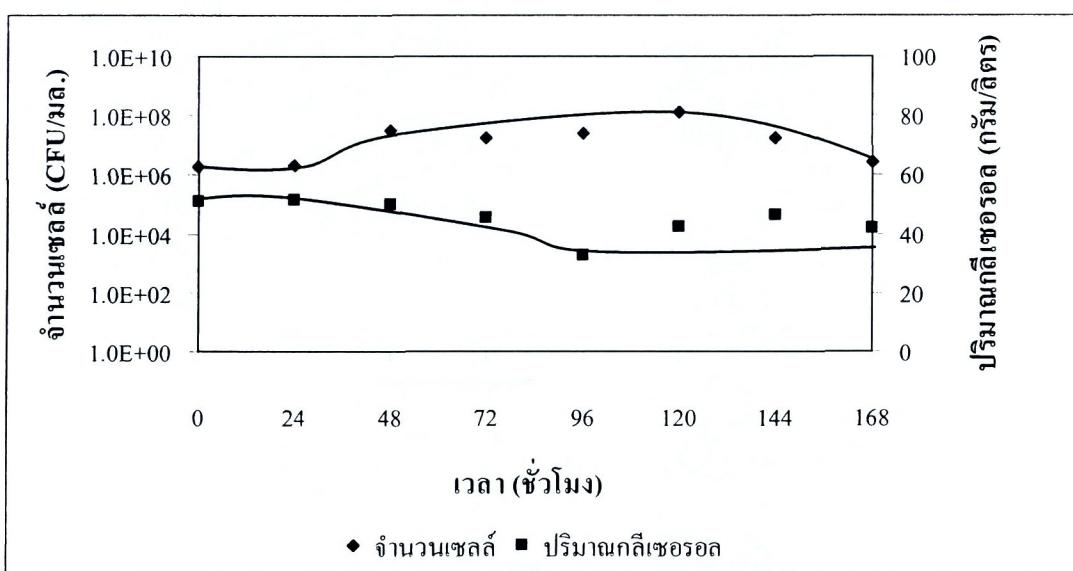
4.1.1 การเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ในอาหารที่มีกลีเซอรอลเปรี้ยบเทียบกับชุดควบคุม

ในการทดลองนี้ ต้องการศึกษาการเจริญเติบโตและความสามารถในการใช้กลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอนเพียงเดียวของเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 โดยเปรียบเทียบการเจริญเติบโตในอาหารเดี่ยงเชื้อชุดควบคุมที่มีกลูโคสเป็นองค์ประกอบ เริ่มการทดลองจากการถ่ายเชื้อโคลoni เดียวที่นำมาจากอาหารแข็ง reinforce clostridial ลงในอาหารเหลวปริมาตร 5 มิลลิลิตร ใส่ลงใน anaerobic jar ทำการเพาะเลี้ยงเป็นเวลา 48 ชั่วโมง จากนั้นนำไปปั่นลงในอาหารเหลวปริมาตร 50 มิลลิลิตร ใน恢ดูรูปชั่มพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร แล้วทำการเติมแก๊สไนโตรเจนเพื่อให้สภาวะการเพาะเลี้ยงเป็นแบบไร้อากาศ และนำไปเลี้ยงที่สภาวะเข่าที่ความเร็วรอบ 200 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส โดยทำการเก็บตัวอย่างที่เวลาเริ่มต้น และทุก 24 ชั่วโมง เป็นเวลารวม 168 ชั่วโมง

จากนั้น ทำการตรวจวิเคราะห์หาจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตอยู่โดยวิธีการเขย่าจาน(pour plate) ที่ระดับความเจือจาง 10^{-4} , 10^{-6} และ 10^{-8} รายงานในหน่วยของจำนวนโคลoni ที่นับได้ต่ออาหารเดี่ยงเชื้อ 1 มิลลิลิตร (CFU/mL) แล้วนำตัวอย่างที่ได้จากการเพาะเลี้ยงมาทำการปั่นให้เข้าที่ความเร็วรอบ 3,000 รอบต่อนาทีเป็นเวลา 30 นาที ที่อุณหภูมิห้อง แล้วทำการเก็บส่วนใส่ไปวิเคราะห์หาค่าความเข้มข้นของกลูโคสและกลีเซอรอลโดยเครื่อง HPLC ได้ผลการทดลองตามรูปที่ 4.1 ตารางที่ 4.1 และ 4.2

(ก)

(ข)

รูปที่ 4.1 ผลของแหล่งคาร์บอนที่มีผลต่อจำนวนเชลล์ที่มีชีวิตอยู่ของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* และปริมาณแหล่งอาหารที่เหลืออยู่ตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยง (ก) ในอาหารชุดควบคุมที่มีกลูโคสและ (ข) ในอาหารที่มีกีลีเชอรอล เป็นส่วนประกอบในอาหารเลี้ยงเชื้อ

ตารางที่ 4.1 ผลของการศึกษาการใช้กลูโคสเป็นส่วนประกอบของอาหารเดี่ยงเชื้อเพื่อใช้เป็นชุดควบคุม โดยแสดงเป็นจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตอยู่ของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* และปริมาณกลูโคสที่เหลือตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเดี่ยง

เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	จำนวนเซลล์ (CFU/mL)	ปริมาณกลูโคส (กรัมต่อลิตร)
0	($1.43 \pm 0.24 \times 10^6$) ^b	50.0
24	($1.80 \pm 0.20 \times 10^7$) ^b	20.1
48	($1.33 \pm 0.31 \times 10^7$) ^b	20.4
72	($2.33 \pm 1.53 \times 10^6$) ^b	20.5
96	($2.67 \pm 1.53 \times 10^6$) ^b	20.0
120	($2.67 \pm 1.53 \times 10^{10}$) ^a	19.9
144	($2.13 \pm 0.85 \times 10^7$) ^b	20.5
168	($4.33 \pm 2.08 \times 10^6$) ^b	20.6

หมายเหตุ a, b ในແຄວແນວຕັ້ງແສດງວ່າມีຄວາມແຕກຕ່າງກັນອ່າຍມີນັບລຳຄັ້ງທາງສົດີ ($p \leq 0.05$)
ຄ່າທີ່ແສດງໃນຕາຮາງຄົວຄ່າເໜີລື່ມ ± ຄ່າເປີ່ມແບນມາຕຽນ

จากรูปที่ 4.1 (ก) และตารางที่ 4.1 พ布ว่าในกระบวนการหมักโดยเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ในชุดควบคุมซึ่งอาหารเดี่ยงเชื้อที่มีส่วนประกอบของกลูโคส เมื่อเวลาในการหมักมากขึ้นจำนวนเซลล์จะมีปริมาณมากขึ้น และมีจำนวนเซลล์มากที่สุดที่ชั่วโมงที่ 120 มีค่าเท่ากับ 2.67×10^{10} CFU ต่อมิลลิลิตร และมีการใช้ปริมาณกลูโคสไปประมาณ 30 กรัมต่อลิตร จากนั้น ปริมาณเชื้อจุลินทรีย์มีค่าลดลงตามเวลาที่ผ่านไป โดยที่ 144 ชั่วโมงของการเพาะเดี่ยง มีจำนวนเซลล์เหลือ 2.13×10^7 CFU ต่อมิลลิลิตร และที่ 168 ชั่วโมง มีเชื้อจุลินทรีย์รอดอยู่เพียง 4.33×10^6 CFU ต่อมิลลิลิตร

ตารางที่ 4.2 ผลของการศึกษาการใช้กลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอนเพียงอย่างเดียวในอาหารเลี้ยงเชื้อ โดยแสดงเป็นจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตอยู่ของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* และปริมาณกลีเซอรอลที่เหลือตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยง

เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	จำนวนเซลล์ (CFU/mL)	ปริมาณกลีเซอรอล (กรัมต่อลิตร)
0	$(1.97 \pm 0.28 \times 10^6)^c$	51.0
24	$(2.20 \pm 0.13 \times 10^6)^c$	51.5
48	$(3.23 \pm 0.23 \times 10^7)^b$	50.0
72	$(1.67 \pm 0.06 \times 10^7)^{bc}$	45.5
96	$(2.47 \pm 0.23 \times 10^7)^b$	32.5
120	$(1.33 \pm 0.29 \times 10^8)^a$	42.5
144	$(1.70 \pm 0.46 \times 10^7)^{bc}$	46.5
168	$(2.66 \pm 1.20 \times 10^6)^c$	42.0

หมายเหตุ a, b และ c ในแต่ละตัวอย่างแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในขณะที่เมื่อใช้อาหารเลี้ยงเชื้อที่มีส่วนประกอบของกลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอนเพียงอย่างเดียวในอาหารเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ชนิดเดียวกัน (รูปที่ 4.1 ข และตารางที่ 4.2) เมื่อเวลาในการเพาะเลี้ยงผ่านไป จำนวนเซลล์จะมีปริมาณมากขึ้น และมีจำนวนเซลล์มากที่สุดที่ชั่วโมงที่ 120 มี 1.33×10^8 CFU/mL ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเชื้อจุลินทรีย์ที่เจริญเติบโตสูงสุดจากกลูโคสแล้ว (2.67×10^{10} CFU ต่อมิลลิลิตร) มีค่าน้อยกว่าถึง 200 เท่า อันนี้จะเป็นผลมาจากการความสามารถในการนำแหล่งคาร์บอนไปใช้ของเชื้อจุลินทรีย์ตัวนี้ จากรายงานของ Dutre (2008) พบว่าเชื้อจุลินทรีย์ใช้กลูโคสเป็นแหล่งคาร์บอนได้ดี จากนั้นจำนวนเซลล์จะมีปริมาณลดลงตามเวลาที่ผ่านไป โดยที่ 144 ชั่วโมงของการเพาะเลี้ยง พบรเชื้อจุลินทรีย์ 1.70×10^7 CFU ต่อมิลลิลิตร และนับจำนวนของเชื้อจุลินทรีย์ที่มีชีวิตอยู่ได้ 2.66×10^6 CFU ต่อมิลลิลิตร ที่ 168 ชั่วโมง ส่วนปริมาณกลีเซอรอลก็จะแปรผันตามจำนวนเซลล์ โดยการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* TISTR

1462 ใช้กลีเซอรอลไปเป็นแหล่งพลังงานประมาณ 18.5 กรัมต่อลิตร นอกจานนี้ อาหารเลี้ยงเชื้อที่มีส่วนประกอบของกลีเซอรอลนั้นจะมีแนวโน้มการเริ่มเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ไปในทางเดียวกับชุดควบคุมซึ่งมีกลูโคสเป็นส่วนประกอบในอาหารเลี้ยงเชื้อ คือมีจำนวนเซลล์มากที่สุดที่ชั่วโมงที่ 120

ในการวิเคราะห์หาปริมาณสารที่เกิดขึ้นในกระบวนการหมักที่เกิดขึ้นของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 โดยนำส่วนใหญ่ของตัวอย่างที่ได้จากการปั่นแห้งที่ 3000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 15 นาทีที่อุณหภูมิห้อง นำมาเจือจางให้ได้สารละลายความเข้มข้นที่เหมาะสม ด้วยสารละลายกรดซิตริกความเข้มข้นร้อยละ 2 เพื่อเป็น internal standard จากนั้นนำไปทำการวิเคราะห์ความเข้มข้นของกลีเซอรอล บิวทานอล อะซิโตน เอทานอล กรดอะซิติก เมทานอล และกรดบิวทิวเรต ด้วยเครื่อง HPLC ไม่พนบิวทานอล อะซิโตน หรือเอทานอลซึ่งเป็น 3 สารผลิตภัณฑ์หลักที่ควรพบตามเมทานอลริชีน (Durre, 2008) ทั้งจากสองสารอาหารตั้งต้น

อย่างไรก็ตาม กลับพบว่าสารที่เกิดขึ้น คือ เมทานอล (ความเข้มข้นแสดงดังในตารางที่ 4.3 และໂຄຣມາໂടແກຣມของตัวอย่าง เทียบกับໂຄຣມາໂടແກຣມของบิวทานอลมาตราฐานแสดงในรูป ก.5 ภาคผนวก ก) เมื่อใช้กลีเซอรอลเป็นสารตั้งต้น ซึ่งมีรายงานของ Maintinguier และคณะ (2008) ว่าเมทานอลเป็นสารตัวกลางในการผลิตไฮโดรเจนของเชื้อจุลินทรีย์ผสมจากบ่อบำบัดน้ำเสียซึ่งมี *Clostridium acetobutylicum* อยู่ด้วย แสดงว่างานวิจัยนี้อาจมีการสร้างกําชไฮโดรเจน และเกิดเมทานอลเป็นสารตัวกลางในเมทานอลริชีน ตั้งแต่จากตารางที่ 4.3 พบว่าความเข้มข้นของเมทานอลมีค่าลดลงตามเวลาของการเพาะเลี้ยงที่ผ่านไป

นอกจากนี้ยังมีรายงานของ Schink และ Zeikus (1980) ว่าเชื้อ *Clostridium* สามารถผลิตเมทานอลเป็นผลิตภัณฑ์หลัก เมื่อใช้เพคตินเป็นสารอาหารตั้งต้น แต่ไม่สามารถใช้กลูโคสเป็นสารตั้งต้นเพื่อใช้ในการผลิตเมทานอลได้ ซึ่งก็สอดคล้องกับผลงานวิจัยนี้ ซึ่งเมื่อใช้กลูโคสเป็นแหล่งอาหาร จะพบชอร์บิทอลอยู่ในส่วนໃต โดยที่ไม่พนสารนี้เมื่อใช้กลีเซอรอลเป็นองค์ประกอบในอาหารเลี้ยงเชื้อ และปริมาณของชอร์บิทอลนึงคงที่ตลอดการเพาะเลี้ยงคือ 0.53 กรัมต่อลิตร ซึ่งน่าจะเป็นน้ำตาลที่ปนเปื้อนมาในกลูโคสที่ใช้เป็นสารอาหาร เพราะมีค่าความเข้มข้นคงที่ตลอดการเพาะเลี้ยง ซึ่งแสดงว่าเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ไม่สามารถใช้น้ำตาลชอร์บิทอลได้ สอดคล้องรับรายงานของ Mitchell (1996) ที่ทำการทดลองหาความสามารถในการใช้น้ำตาลชนิดต่างๆ ของเชื้อ *Clostridium beijerinckii* (เปลี่ยนชื่อจาก *Clostridium acetobutylicum*) NCIMB 8052 พนว่า เชื้อจุลินทรีย์ชนิดนี้ไม่สามารถใช้น้ำตาลชอร์บิทอลได้

ตารางที่ 4.3 ปริมาณเมแทนอลที่เกิดขึ้นตามเวลาที่ผ่านไปของการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีกลีเซอรอลเป็นองค์ประกอบ

เวลา (ชั่วโมง)	ปริมาณเมแทนอล (กรัมต่อลิตร)
0	17.30
24	14.63
48	11.97
72	9.00
96	7.97
120	6.75
144	4.00
168	7.78

4.1.2 การหาความเข้มข้นเริ่มต้นของกลีเซอรอลที่เหมาะสมเพื่อการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์

จากการเพาะเลี้ยงเพื่อหาการเจริญเติบโตของ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ที่เหมาะสมเพื่อนำมาอ้างอิงเวลาที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงและความสามารถในการใช้กลีเซอรอลเป็นอาหารเลี้ยงเชื้อ จึงหาปริมาณของกลีเซอรอลเริ่มต้นในอาหารเลี้ยงเชื้อที่เหมาะสมเป็นการทดลองต่อไป โดยเปรียบเทียบระหว่างความเข้มข้นที่ 10, 20, 30, 40 และ 50 กรัมต่อลิตร

โดยพบว่าเมื่อทำการเพาะเลี้ยงที่ชั่วโมงที่ 120 จะพบว่ามีจำนวนเซลล์ของเชื้อจุลินทรีย์เกิดขึ้นจากการเติมกลีเซอรอลลงในอาหารเลี้ยงเชื้อเป็นปริมาณ 10, 20, 30, 40 และ 50 กรัมต่อลิตร เป็นจำนวนดังต่อไปนี้ 5.73×10^5 , 1.97×10^8 , 1.64×10^8 , 5.33×10^8 และ 1.33×10^8 CFU ต่อมิลลิลิตร ตามลำดับ เชื้อจุลินทรีย์จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามปริมาณของกลีเซอรอลที่เพิ่มขึ้นในอาหารเลี้ยงเชื้อ และลดลงเมื่อมีปริมาณกลีเซอรอลเริ่มต้น 50 กรัมต่อลิตร นอกจากนี้ ยังพบว่ามีจำนวนเชื้อจุลินทรีย์ที่มีชีวิตมากที่สุดที่ความเข้มข้นของกลีเซอรอล 40 กรัมต่อลิตร ที่เพาะเลี้ยงเป็นระยะเวลา 120 ชั่วโมง โดยมีจำนวนเซลล์เป็น 5.33×10^8 CFU ต่อมิลลิลิตร ดังตารางที่ 4.4 และรูปที่ 4.2

ตารางที่ 4.4 ผลของความเข้มข้นเริ่มต้นของกลีเซอรอลที่เติมในอาหารเลี้ยงเชื้อต่อจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตอยู่ของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* เมื่อเวลาผ่านไป 120 ชั่วโมง

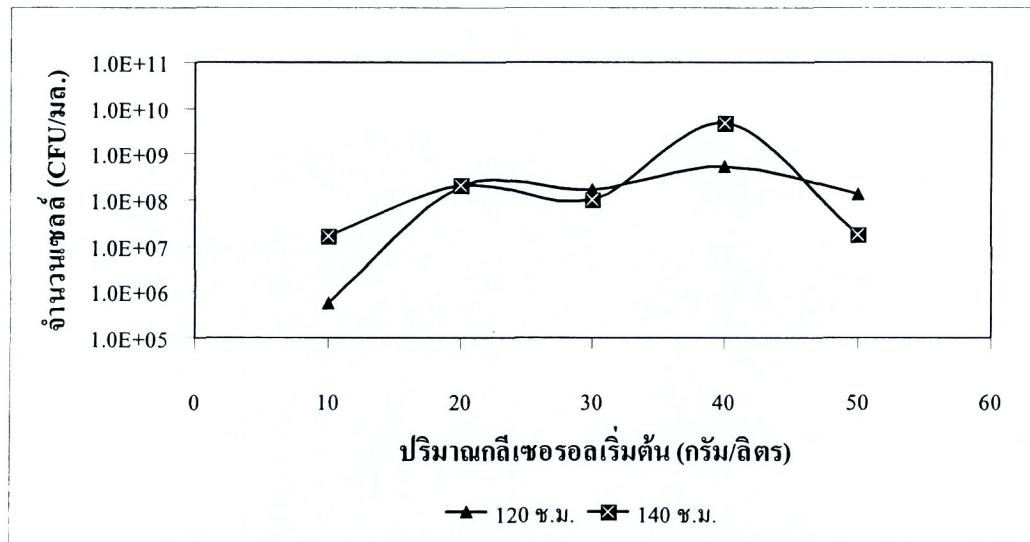
ปริมาณกลีเซอรอลเริ่มต้น (กรัมต่อลิตร)	จำนวนเซลล์ที่มีชีวิตชั่วโมงที่ 120 (CFU/mL)	ปริมาณกลีเซอรอล (กรัมต่อลิตร)
10	$(5.73 \pm 0.22 \times 10^5)^b$	nd
20	$(1.97 \pm 0.16 \times 10^8)^b$	nd
30	$(1.64 \pm 0.31 \times 10^8)^b$	17.00
40	$(5.33 \pm 0.25 \times 10^8)^a$	39.50
50	$(1.33 \pm 0.29 \times 10^8)^b$	42.50

หมายเหตุ a, b ในແຄວແນວຕັ້ງແສດງວ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນອ່າງມີນັບສຳຄັງທາງສົດໃຫຍ້
ຄ່າທີ່ແສດງໃນตารางກີ່ອຄ່າເໝັ້ນ \pm ຄ່າເປີ່ມເບີນມາຕຽບ
nd ມາຍຄື່ງ ຄ່າທີ່ໄດ້ຈາກການທົດລອງເກີດກາຣົດພາດ

ตารางที่ 4.5 ผลของความเข้มข้นเริ่มต้นของกลีเซอรอลที่เติมในอาหารเลี้ยงเชื้อต่อจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตอยู่ของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* ที่ชั่วโมงที่ 144 ของการเพาะเลี้ยง

ปริมาณกลีเซอรอลเริ่มต้น (กรัมต่อลิตร)	จำนวนเซลล์ที่มีชีวิต ชั่วโมงที่ 144 (CFU/mL)	ปริมาณกลีเซอรอล (กรัมต่อลิตร)
10	$(1.63 \pm 0.40 \times 10^7)^b$	nd
20	$(2.01 \pm 0.86 \times 10^8)^b$	nd
30	$(1.00 \pm 0.20 \times 10^8)^b$	17.00
40	$(4.80 \pm 0.85 \times 10^9)^a$	36.00
50	$(1.70 \pm 0.46 \times 10^7)^b$	46.50

หมายเหตุ a, b ໃນແຄວແນວຕັ້ງແສດງວ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນອ່າງມີນັບສຳຄັງທາງສົດໃຫຍ້
ຄ່າທີ່ແສດງໃນตารางກີ່ອຄ່າເໝັ້ນ \pm ຄ່າເປີ່ມເບີນມາຕຽບ
nd ມາຍຄື່ງ ຄ່າທີ່ໄດ້ຈາກການທົດລອງເກີດກາຣົດພາດ

รูปที่ 4.2 ผลของปริมาณกลีเซอโรลเริ่มต้นในอาหารเลี้ยงเชื้อต่อจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตอยู่ของ เชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* สูงสุด ที่ 120 ชั่วโมง สำหรับปริมาณกลีเซอ-รอลเริ่มต้น 30 และ 50 กรัมต่อลิตร และที่ 144 ชั่วโมง สำหรับปริมาณกลีเซอโรลเริ่มต้น 10, 20 และ 40 กรัมต่อลิตร

และเมื่อทำการเพาะเลี้ยงเป็นระยะเวลา 144 ชั่วโมง จะพบว่ามีจำนวนเซลล์ของ เชื้อจุลินทรีย์เกิดขึ้นจากการเติมกลีเซอโรลลงในอาหารเลี้ยงเชื้อเป็นปริมาณ 10, 20, 30, 40 และ 50 กรัมต่อลิตร เป็นจำนวนดังต่อไปนี้ 1.63×10^7 , 2.01×10^8 , 1.00×10^8 , 4.80×10^9 และ 1.70×10^7 CFU ต่อมิลลิลิตร ตามลำดับ เช่นเดียวกับการเจริญเติบโตที่ 120 ชั่วโมง เชื้อจุลินทรีย์จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามปริมาณของกลีเซอโรลที่เติมลงในอาหารเลี้ยงเชื้อ และลดลงเมื่อมีปริมาณกลีเซอโรลเริ่มต้น 50 กรัมต่อลิตร และมีจำนวนเชื้อจุลินทรีย์ที่มีชีวิตมากที่สุดเมื่อใช้ความเข้มข้นของกลีเซอโรล 40 กรัมต่อลิตร ที่เพาะเลี้ยงเป็นระยะเวลา 144 ชั่วโมง จะมีจำนวนเซลล์เท่ากับ 4.80×10^9 CFU ต่อมิลลิลิตร ดังตารางที่ 4.5 และรูปที่ 4.2

เป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อใช้ปริมาณกลีเซอโรลเริ่มต้นในอาหารเลี้ยงเชื้อ 10 กรัมต่อลิตร 20 กรัมต่อลิตร และ 30 กรัมต่อลิตร จะมีจำนวนเซลล์ของเชื้อจุลินทรีย์มากที่สุดที่ชั่วโมงที่ 144 ของการเพาะเลี้ยงคือ 1.63×10^7 , 2.01×10^8 และ 4.80×10^9 CFU ต่อมิลลิลิตรตามลำดับ และเมื่อเติมกลีเซอโรลลงในอาหารเลี้ยงเชื้อ 30 และ 50 กรัมต่อลิตร จะมีจำนวนเซลล์มากที่สุดที่ชั่วโมงที่ 120 คือ 1.64×10^8 และ 1.33×10^8 CFU ต่อมิลลิลิตร จากนั้นนำผลจำนวนเซลล์ที่ได้จากการหมักมาเปรียบเทียบกันทางสถิติจะพบว่าการหมักที่มีปริมาณกลีเซอโรลเริ่มต้น 40 กรัมต่อลิตรในอาหารเลี้ยงเชื้อ ที่ทำการเพาะเลี้ยงเป็นเวลา 144 ชั่วโมง มีจำนวนเซลล์มากที่สุดคือ 4.80×10^9 CFU ต่อ

มิลลิลิตร ในขณะเดียวกันนั้นจะพบว่าปริมาณกลีเซอรอลนั้นจะมีค่าลดลงมากที่สุดในการหมักที่มีปริมาณกลีเซอรอลเริ่มต้น 30 กรัมต่อลิตร โดยใช้ไปในการเจริญเติบโตประมาณ 13 กรัมต่อลิตร

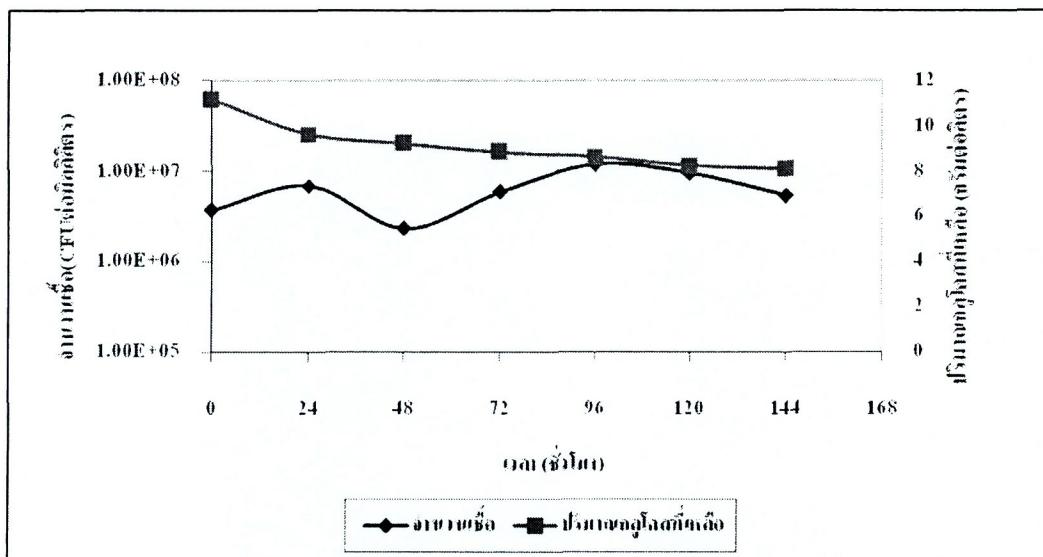
4.2 ศึกษาการเจริญเติบโตของเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ในอาหารสูตรที่ 2

4.2.1 การเจริญเติบโตของเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* ในฟลาสก์

ในการทดลองนี้ ต้องการศึกษาการเจริญเติบโตและความสามารถในการใช้กลูโคสเป็นแหล่งคาร์บอน โดยเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีกลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอนเพียงอย่างเดียว โดยเริ่มการทดลองจากการถ่ายเชื้อโคลโนนีเดียวที่นำมาจากอาหารเหลว Reinforce clostridial ลงในอาหารเหลว ปริมาตร 5 มิลลิลิตร ใส่ลงในถ้วยบ่ม ไร์อากาศ (Aerobic jar) ทำการเพาะเลี้ยงเป็นเวลา 48 ชั่วโมง จากนั้นนำไปถ่ายลงในอาหารเหลว GYCC ปริมาตร 45 มิลลิลิตรในขวดรูปทรงผู้ชาย 250 มิลลิลิตร แล้วทำการเติมก้าช์ในโตรเจนเพื่อให้สภาวะการเพาะเลี้ยงเป็นแบบไร์อากาศ นำไปถ่ายในสภาวะนั่งที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส โดยทำการเก็บตัวอย่างที่เวลาเริ่มต้น และทุกๆ 24 ชั่วโมง เป็นเวลารวม 144 ชั่วโมง

จากนั้นทำการตรวจนับจำนวนเซลล์ทั้งหมดโดยเทคนิคการ Pour plate ที่ระดับความเจือจาง 10^{-2} 10^{-3} 10^{-4} 10^{-5} และ 10^{-6} รายงานในหน่วยของจำนวนโคลโนนีที่นับได้ต่ออาหารเลี้ยงเชื้อ 1 มิลลิลิตร (CFU ต่อมิลลิลิตร) และนำตัวอย่างมาทำการปั่นเหวี่ยงด้วยเครื่องปั่นเหวี่ยง (Centrifuge) ด้วยความเร็วรอบ 3,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 15 นาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เก็บส่วนใส ปริมาตร 1 มิลลิลิตร ไปวิเคราะห์เพื่อหาปริมาณกลูโคสโดยวิธี DNS ของ Miller ส่วนใสที่เหลือจาก การปั่นเหวี่ยงนำไปวิเคราะห์หาความเข้มข้นของกลีเซอรอล บิวทานอล อะซิโตัน เอทานอล กรดอะซิติก และกรดบิวทิเวตด้วยเครื่อง HPLC

จากการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ในฟลาสก์ที่ สภาวะนั่ง โดยใช้กลูโคสเป็นแหล่งคาร์บอนในอาหารเลี้ยงเชื้อสูตร GYCC ได้ผลดังแสดงในรูปที่ 4.3 และตารางที่ 4.6 พบว่าเชื้อมีการเจริญเติบโตได้มากที่สุด เมื่อการเพาะเลี้ยงไปแล้ว 96 ชั่วโมง ได้ 1.20×10^7 CFU ต่อมิลลิลิตร แต่เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติแล้วไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ โดยน่าจะมีสาเหตุมาจากการเจริญเติบโตที่แตกต่างกันมากเห็นได้จากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มีค่าสูง

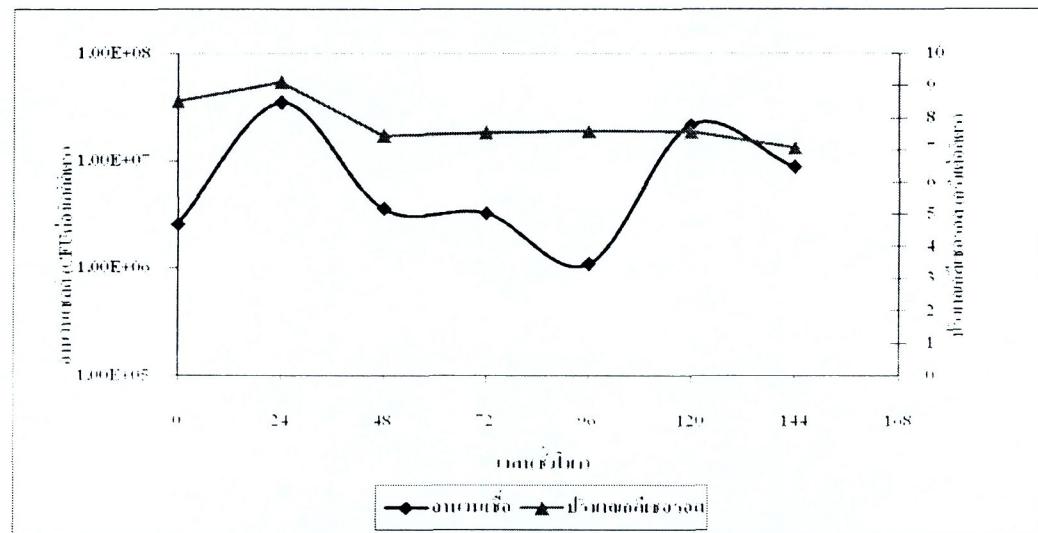
รูปที่ 4.3 จำนวนเชลล์ที่มีชีวิตทั้งหมดของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 และปริมาณน้ำตาลที่เหลือในอาหารเลี้ยงเชื้อ GYCC ที่มีกลูโคสเป็นแหล่งการบ่อน เมื่อเลี้ยงในฟลาสก์ขนาด 250 มิลลิลิตร ที่สภาวะนิ่ง (◆ จำนวนเชลล์ ■ ปริมาณกลูโคส)

ตารางที่ 4.6 การเจริญเติบโตของเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 และการใช้กลูโคสเป็นแหล่งการบ่อนเพียงอย่างเดียว โดยแสดงเป็นจำนวนเชลล์ที่มีชีวิตของเชื้อจุลินทรีย์ และความเข้มข้นของกลูโคสตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยงในฟลาสก์ขนาด 250 มิลลิลิตร ที่สภาวะนิ่ง

เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	จำนวนเชลล์ (CFU ต่อมิลลิลิตร)	ปริมาณกลูโคส (กรัมต่อลิตร)
0	$(3.70 \pm 1.21 \times 10^6)^b$	11.15
24	$(6.88 \pm 3.34 \times 10^6)^b$	9.63
48	$(2.32 \pm 0.20 \times 10^6)^b$	9.23
72	$(5.93 \pm 5.96 \times 10^6)^b$	8.85
96	$(1.20 \pm 1.66 \times 10^7)^b$	8.63
120	$(9.57 \pm 4.86 \times 10^6)^b$	8.25
144	$(5.33 \pm 5.33 \times 10^7)^a$	8.10

หมายเหตุ a, b ในตารางแนวตั้งแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)
ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าในชั่วโมงที่ 24 เชื้อมีการเจริญเติบโตได้ดี จากชั่วโมงที่ 0 มีจำนวนเชื้อเท่ากับ 3.70×10^6 CFUต่อมิลลิลิตร เพิ่มขึ้นเป็น 6.88×10^6 CFUต่อมิลลิลิตร ภายใน 24 ชั่วโมงของการเพาะเลี้ยง ต่อมาจำนวนเชื้อที่มีชีวิตจะลดลงเล็กน้อยเป็น 2.32×10^5 CFUต่อมิลลิลิตร ที่ 48 ชั่วโมง หลังจากนั้นเชื้อจะเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆจนถึงชั่วโมงที่ 96 มีจำนวนจุลินทรีย์ที่มีชีวิตอยู่ 1.20×10^7 CFUต่อมิลลิลิตร และลดลงจนมีปริมาณเชื้อเท่ากับ 5.33×10^6 CFUต่อมิลลิลิตร เมื่อจบการเพาะเลี้ยงเชื้อที่ 144 ชั่วโมง ส่วนการใช้น้ำตาลในการเจริญเติบโตของเชื้อพบว่าใช้ปริมาณน้ำตาลไปประมาณ 1.52 กรัมต่อลิตร จากปริมาณน้ำตาลเริ่มต้นที่ 11.15 กรัมต่อลิตร ลดลงเหลือ 9.63 กรัมต่อลิตร จะเห็นได้ว่าจำนวนเชื้อที่มีชีวิตของ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 มีแนวโน้มสอดคล้องกับปริมาณน้ำตาลที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง จากการใช้ไปเพื่อการเจริญเติบโตของเชื้อ จะเห็นได้ว่าปริมาณน้ำตาลถูกโคลสในชั่วโมงสุดท้ายของการเพาะเลี้ยง (ชั่วโมงที่ 144) มีปริมาณลดลงไม่นักจากปริมาณน้ำตาลเริ่มต้น ส่วนผลการวิเคราะห์สารด้วยเครื่อง HPLC (ไม่ได้นำมาแสดง) ไม่พบสารผลิตภัณฑ์ใดๆทั้งอะซิโตัน บิวทานอล และเอทานอล

รูปที่ 4.4 จำนวนเซลล์ที่มีชีวิตทั้งหมดของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 และปริมาณกลีเซอรอลที่เหลือในอาหารเลี้ยงเชื้อ GYCC ที่มีกลีเซอรอลเป็นแหล่งการburnon เมื่อเลี้ยงในฟลาสก์ขนาด 250 มิลลิลิตร ที่สภาพะนิ่ง (◆ จำนวนเซลล์ ▲ ปริมาณกลีเซอรอล)

ตารางที่ 4.7 การเจริญเติบโตของเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 และการใช้กลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอนเพียงอย่างเดียว โดยแสดงเป็นจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตของเชื้อจุลินทรีย์ และความเข้มข้นของกลีเซอรอลตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยงในฟลาสก์ขนาด 250 มิลลิลิตร ที่สภาวะน้ำ

เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	จำนวนเซลล์ (CFU ต่อ มิลลิลิตร)	ปริมาณกลีเซอรอล (กรัมต่อลิตร)
0	$(2.57 \pm 2.20 \times 10^6)^b$	$(8.52 \pm 0.08)^a$
24	$(3.47 \pm 1.60 \times 10^7)^a$	$(9.12 \pm 0.55)^a$
48	$(3.56 \pm 3.38 \times 10^6)^b$	$(7.45 \pm 0.02)^b$
72	$(3.23 \pm 1.50 \times 10^6)^b$	$(7.55 \pm 0.03)^b$
96	$(1.10 \pm 1.57 \times 10^6)^b$	$(7.60 \pm 0.09)^b$
120	$(2.16 \pm 3.35 \times 10^7)^{ab}$	$(7.57 \pm 0.92)^b$
144	$(8.73 \pm 3.78 \times 10^6)^{ab}$	$(7.07 \pm 0.76)^b$

หมายเหตุ a, b ในแต่ละตัวอย่างแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)
ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

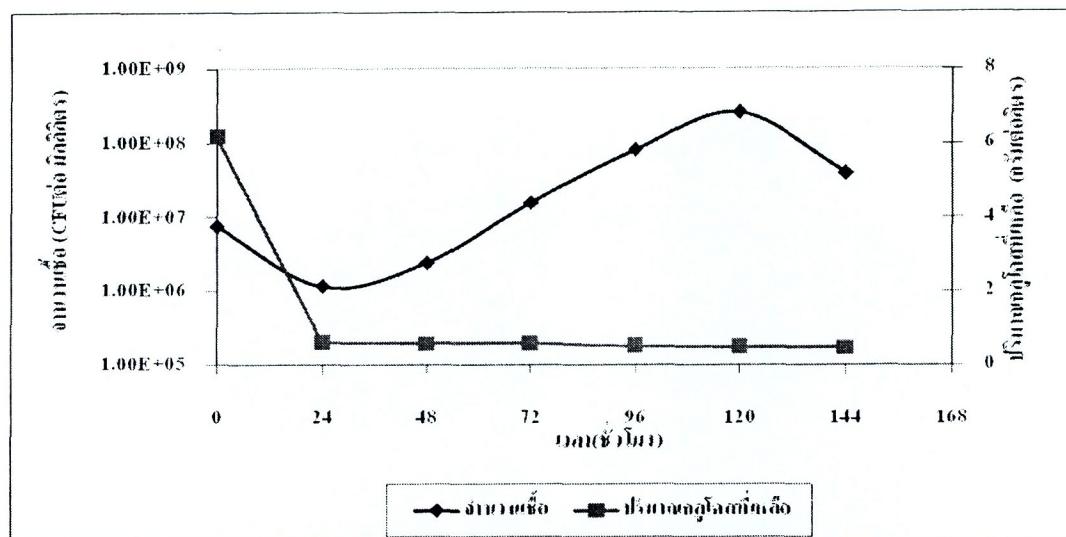
จากรูปที่ 4.4 และตารางที่ 4.7 ในการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่ใช้กลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอน พบร่วมกับในชั่วโมงที่ 24 ของการเพาะเลี้ยงมีการเจริญเติบโตได้ที่สุดนับได้ 3.47×10^7 CFU ต่อมิลลิลิตร แต่มีจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตอยู่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับชั่วโมงที่ 120 และ 144 ของการเพาะเลี้ยง ซึ่งมีจำนวนเชื้อเท่ากัน 2.16×10^7 และ 8.73×10^6 CFU ต่อมิลลิลิตร ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าค่าการเจริญเติบโตของเชื้อมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยดังจะเห็นได้จากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าสูงเหมือนกรณีการใช้กลูโคสเป็นแหล่งอาหารในการเพาะเลี้ยง นั่นคือเชื้อ 3 ฟลาสก์มีการเจริญเติบโตแตกต่างกัน ส่วนการใช้กลีเซอรอลของเชื้อเพื่อการเจริญเติบโตจะเห็นได้ว่าเชื้อสามารถใช้กลีเซอรอลได้โดยกลีเซอรอลลดลงทั้งหมด 2.05 กรัมต่อลิตร จะเห็นได้ปริมาณกลีเซอรอลมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องจากการใช้ไปเพื่อการเจริญเติบโตของเชื้อแต่ปริมาณกลีเซอรอลในชั่วโมงสุดท้ายของการเพาะเลี้ยงที่ 144 ชั่วโมงมีค่าลดลงไม่มากจากปริมาณกลีเซอรอลเริ่มต้น ส่วนผลการวิเคราะห์สารคัววายเครื่อง HPLC (ไม่ได้นำมาแสดง) ไม่พบสารผลิตภัณฑ์ใดๆ ทั้งอะซิโตน บิวทานอล และ เอทานอล เช่นเดียวกับการเพาะเลี้ยงด้วยกลูโคส

จากรายงานของ รติกร รัตน์ติณາ และ ชุตินา (2552) ศึกษาการนำกลีเชอรอลมาใช้เป็นแหล่งคาร์บอนแทนกลูโคสโดยใช้เชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 มาทำการศึกษาในระดับฟลากอนขนาด 250 มิลลิลิตร ในสภาพวัวไร่องค์ในเครื่องเบี่ยงความเร็วรอบ 200 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เก็บตัวอย่างทุก 24 ชั่วโมง และหาปริมาณกลีเชอรอลที่เหมาะสมในการเจริญ พนว่าเชื้อจุลินทรีย์มีจำนวนเซลล์มากที่สุดที่ชั่วโมงที่ 120 ปริมาณเท่ากับ 1.33×10^8 CFU ต่อมิลลิลิตร และเชื้อจุลินทรีย์จะมีการเพิ่มจำนวนเซลล์มากที่สุดเมื่อใช้ความเข้มข้นของกลีเชอรอล 40 กรัมต่อลิตร โดยทำการเพาะเลี้ยงเป็นระยะเวลา 144 ชั่วโมง นับจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตได้เท่ากับ 4.80×10^9 CFU ต่อมิลลิลิตร

เนื่องจากการเจริญเติบโตที่ไม่เท่ากันของเชื้อทั้ง 3 ฟลากอน จึงได้มีการทดลองในระดับถัง หมักเพื่อการควบคุมสภาพการเจริญเติบโตของเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ที่ไว้ออกซิเจนแน่นอน โดยในขันแรกจะทำการทดลองเพาะเลี้ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตร แบบไม่ใช้ใบพัด เปรียบเทียบอาหารเลี้ยงเชื้อที่ใช้กลูโคสกับที่ใช้กลีเชอรอลเป็นอาหารเลี้ยงเชื้อเพียงอย่างเดียว และในขันตอนต่อไป ทำการเพาะเลี้ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตร แบบใช้ใบพัดซึ่งมีอัตราเร็ว 200 รอบต่อนาที

4.2.2 การเพาะเลี้ยงเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* ในถังหมักขนาด 2 ลิตรที่ไม่มีใบพัด

จากรูปที่ 4.5 และตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นถึงการเจริญเติบโตของเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ในถังหมักขนาด 2 ลิตรที่ไม่ใช้ใบพัดโดยมีกลูโคสเป็นส่วนประกอบของอาหารเลี้ยงเชื้อ พนว่าการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ในชั่วโมงที่ 24 มีจำนวนลดลงจากชั่วโมงที่ 0 โดยจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตลดลงจาก 7.57×10^5 CFU ต่อมิลลิลิตร ไปเป็น 1.16×10^5 CFU ต่อมิลลิลิตร ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเชื้อจุลินทรีย์กัดกร่อนตัวภายในถังหมัก และไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อถึงชั่วโมงที่ 48 เชื้อมีการเจริญเติบโตมากขึ้นและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเชื้อจุลินทรีย์มีการเจริญเติบโตสูงสุดที่ชั่วโมงที่ 120 คือมีจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตเท่ากับ 2.60×10^7 CFU ต่อมิลลิลิตร ซึ่งแตกต่างจากชั่วโมงอื่นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ และมีแนวโน้มสอดคล้องกับการลดลงของปริมาณน้ำตาลกลูโคสที่ใช้เป็นแหล่งการรับน้ำ โดยปริมาณน้ำตาลกลูโคสริ่มน้ำหนักมีค่าเท่ากับ 6.18 กรัมต่อลิตร และเมื่อเวลาผ่านไปถึงชั่วโมงที่ 120 ซึ่งเป็นเวลาที่เชื้อจุลินทรีย์มีการเจริญเติบโตสูงที่สุดนั้นปริมาณกลูโคสเหลือเพียง 0.48 กรัมต่อลิตร เท่ากับมีการใช้น้ำตาลไป 5.7 กรัมต่อลิตร กล่าวได้ว่าการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์และปริมาณน้ำตาลกลูโคสแปรผันกัน

รูปที่ 4.5 จำนวนเชลล์ที่มีชีวิตทั้งหมดของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 และปริมาณกรด乙酸ที่เหลือในอาหารเลี้ยงเชื้อ GYCC ที่มีกรด乙酸เป็นแหล่งคาร์บอน เมื่อเลี้ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตร และไม่ใช้ไบพัค (◆ จำนวนเชลล์ ■ ปริมาณกรด乙酸)

ตารางที่ 4.8 การเจริญเติบโตของเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 และการใช้กรด乙酸 เป็นแหล่งคาร์บอนเพียงอย่างเดียว โดยแสดงเป็นจำนวนเชลล์ที่มีชีวิตของเชื้อจุลินทรีย์ และความเข้มข้นของกรด乙酸ตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตร ที่ไม่ใช้ไบพัค และอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส

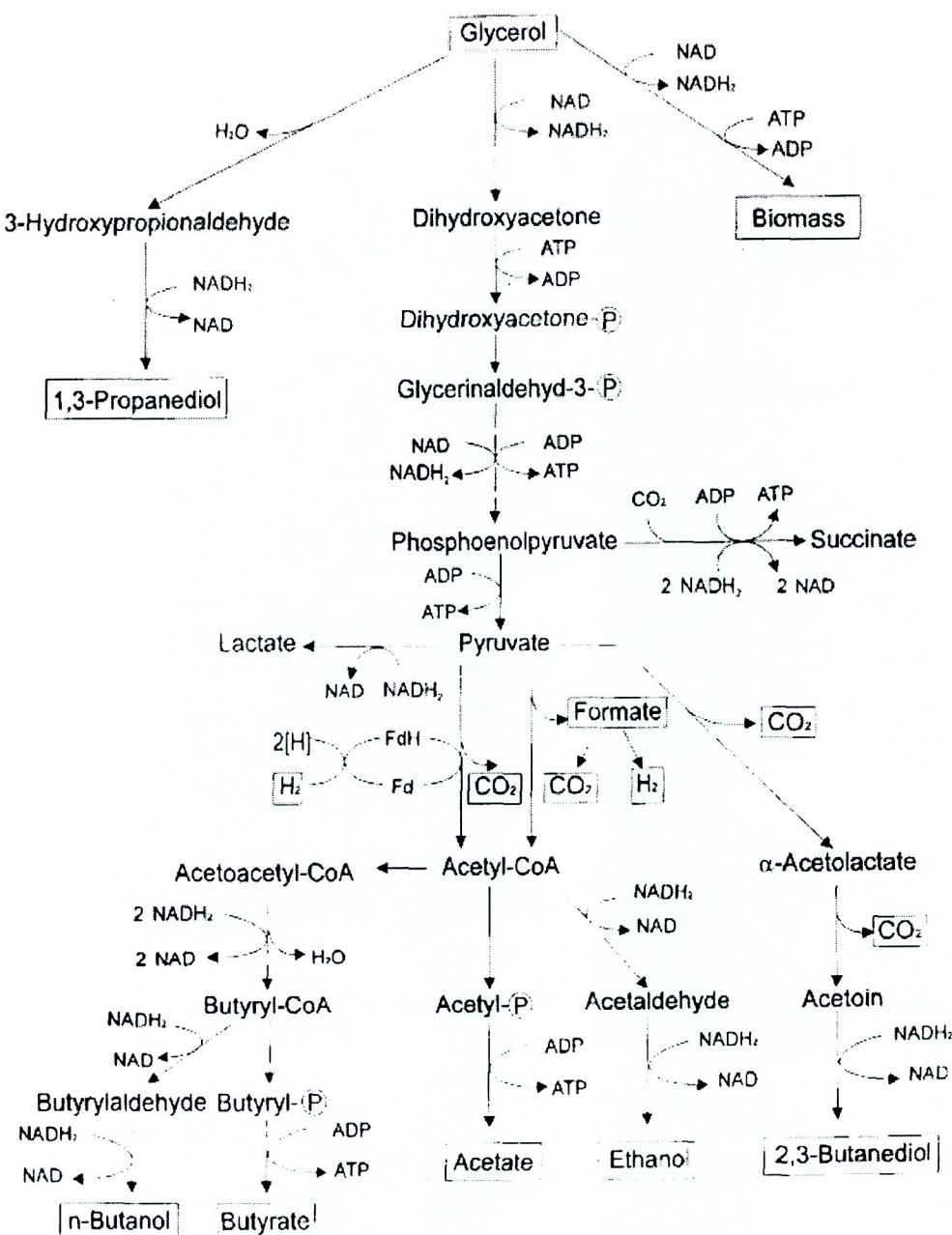
เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	จำนวนเชลล์ (CFU ต่อมิลลิลิตร)	ปริมาณกรด乙酸 (กรัมต่อลิตร)	ค่าพีอีช
0	$(7.57 \pm 0.27 \times 10^6)^c$	6.18	6.00
24	$(1.16 \pm 0.38 \times 10^6)^c$	0.59	5.09
48	$(2.43 \pm 0.57 \times 10^6)^c$	0.58	5.26
72	$(1.59 \pm 0.97 \times 10^7)^{bc}$	0.57	5.31
96	$(8.03 \pm 5.44 \times 10^7)^b$	0.50	5.35
120	$(2.60 \pm 0.57 \times 10^8)^a$	0.48	5.38
144	$(3.93 \pm 0.40 \times 10^7)^{bc}$	0.47	5.41

หมายเหตุ a, b, c ในแต่ละแนวตั้งแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)
ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

นอกจากนี้รายงานการศึกษาของ อังคณา นุชพลอย (2549) ศึกษาสภาวะที่เหมาะสมสำหรับ การผลิตบิวทานอลจากสารสกัดฟางข้าวโดยเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* สายพันธุ์ JCM 1419 ศึกษาส่วนประกอบของอาหารที่เหมาะสมสำหรับการผลิตบิวทานอลโดยใช้วิธี Central Composite Design (CCD) พบว่าส่วนประกอบของอาหารที่ดีที่สุดประกอบด้วย กลูโคสที่มีอยู่ในน้ำคั้นฟางข้าว 70.27 กรัมต่อลิตร และโนเนียมชัลเฟต 7.03 กรัมต่อลิตร และยีสต์สกัด 2.56 กรัมต่อลิตรตามลำดับ เมื่อศึกษาผลของการเพาะเลี้ยงต่อการผลิตบิวทานอล ได้แก่ อุณหภูมิในการหมัก พี.เอช (pH) เริ่มนั่น และระยะเวลาในการเพาะเลี้ยง ผลปรากฏว่าสภาวะที่เหมาะสมในการเพาะเลี้ยงแบบ กะในสภาวะ ไร้อากาศที่ทำให้เชื้อ *C. acetobutylicum* สายพันธุ์ JCM 1419 สามารถผลิตบิวทานอล ได้สูงที่สุด (2.64 กรัมต่อลิตร) คืออุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส พี.เอช (pH) เริ่มนั่น เท่ากับ 6.0 โดยทำการเพาะเลี้ยงเป็นเวลา 96 ชั่วโมง

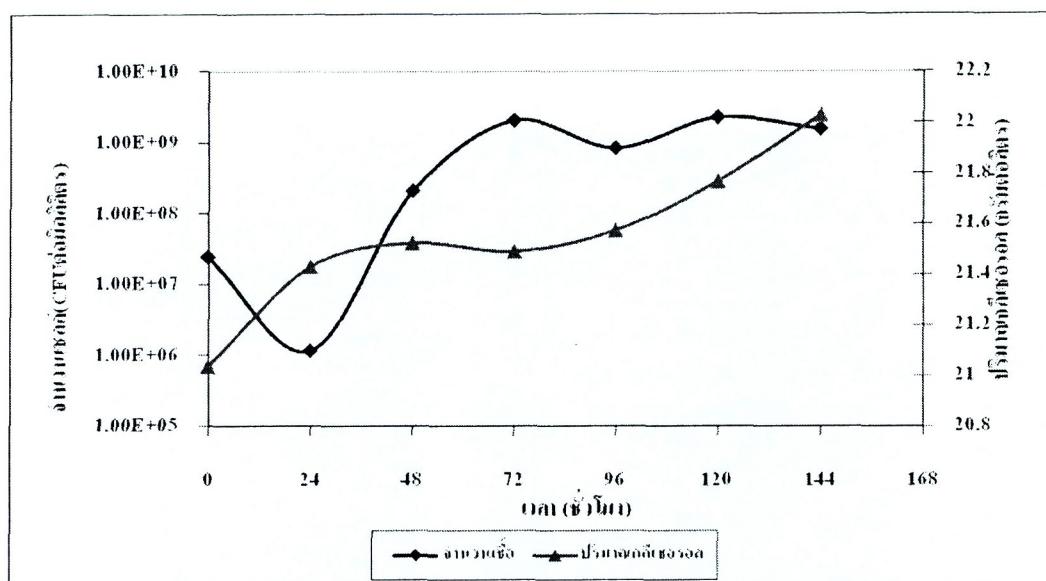
ผลการวิเคราะห์สารด้วยเครื่อง HPLC พบว่า ที่ชั่วโมงที่ 144 ของการเพาะเลี้ยงเชื้อด้วย น้ำตาลกลูโคส มีการผลิตเอทานอล 0.180 กรัมต่อลิตร ซึ่งเป็นหนึ่งในสามผลิตภัณฑ์หลักที่ประกอบไปด้วยอะซิโนน บิวทานอล เอทานอลและ 1,3-โพเรน ไดօอล 0.031 กรัมต่อลิตร ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่พบได้จากการเมทบูลิซึมของแบคทีเรียกลุ่มคลอสทิเดีย (Biebl และคณะ, 1999) ดังแสดงในรูปที่ 4.6

จากรูปที่ 4.7 และตารางที่ 4.9 การเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ที่ใช้กลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอนแทนน้ำตาลกลูโคส ในถังหมักขนาด 2 ลิตรแบบไม่ใช้ใบพัดนั้น พบว่า เมื่อเวลาผ่านไป 24 ชั่วโมง เชื้อจุลินทรีย์มีการเจริญเติบโตลดลงเหลือ 4.43 $\times 10^6$ CFU ต่อมิลลิลิตร ในชั่วโมงที่ 0 ไปเป็น 1.16 $\times 10^5$ CFU ต่อมิลลิลิตร ในชั่วโมงที่ 24 แต่เมื่อถึงชั่วโมงที่ 48 การเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์กลับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการเจริญเติบโตสูงสุดในชั่วโมงที่ 120 คือมีจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตเท่ากับ 2.24 $\times 10^8$ CFU ต่อมิลลิลิตร การเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ดังกล่าวมีการเจริญที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ เมื่อทำการสังเกตที่ค่าพี.เอช (pH) พบว่า ค่าพี.เอช (pH) ที่ชั่วโมงเริ่มนั่นค่าเท่ากับ 6.67 และเพิ่มขึ้นเป็น 6.98 ในชั่วโมงที่ 24 เมื่อถึงชั่วโมงที่ 48 พี.เอช (pH) มีค่าลดลง แสดงว่ามีการสร้างกรดจากการเจริญเติบโตของ เชื้อจุลินทรีย์

รูปที่ 4.6 วิถีชีวเคมีของการหมักกลีเชอโรลไปเป็นสาร 1,3-โพรเพนไคอล และไพรเวต ซึ่งการใช้ไพรเวตจะแตกต่างไปตามชนิดของจุลินทรีย์ แบคทีเรียกุ่มคลอสทีเดียสร้างบิวทิเรตและบิวทานอลในขณะที่แบคทีเรียกุ่มเอโนเนอโรแบคทีเรียพลิต 2,3-บิวเทนไคอลด้วย ส่วนอะซิเตตหรืออะซิโตnekกับเอทานอลถูกสร้างในแบคทีเรียทั้ง 2 กลุ่ม

ที่มา : Biebl และคณะ (1999)

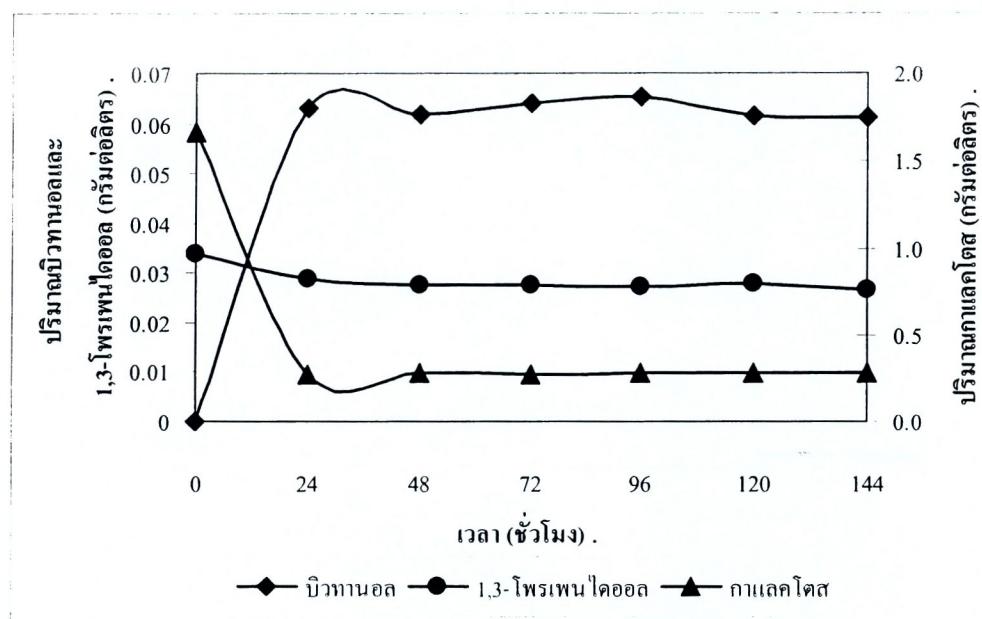
รูปที่ 4.7 จำนวนเชลล์ที่มีชีวิตอยู่ของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* และปริมาณกีฬ่อรอดที่เหลือในอาหารเลี้ยงเชื้อ GYCC ที่มีกีฬ่อรอดเป็นแหล่งการ์บอน เมื่อเลี้ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตร แบบไม่ใช้ไบพัค (◆ จำนวนเชลล์ ▲ ปริมาณกีฬ่อรอด)

ตารางที่ 4.9 การเจริญเติบโตของเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 และการใช้กีฬ่อรอดเป็นแหล่งการ์บอนเพียงอย่างเดียว โดยแสดงเป็นจำนวนเชลล์ที่มีชีวิตอยู่ของเชื้อจุลินทรีย์ และความเข้มข้นของกีฬ่อรอดตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตร ที่ไม่ใช้ไบพัค และอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส

เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	จำนวนเชลล์ (CFU ต่อมิลลิลิตร)	ปริมาณกีฬ่อรอด (กรัมต่อลิตร)	ค่าพีอีอช
0	$(2.43 \pm 0.42 \times 10^7)^d$	$(21.07 \pm 0.13)^d$	6.76
24	$(1.16 \pm 0.38 \times 10^6)^d$	$(21.43 \pm 0.21)^c$	6.98
48	$(2.08 \pm 0.45 \times 10^8)^d$	$(21.52 \pm 0.16)^c$	6.11
72	$(2.03 \pm 0.70 \times 10^9)^{ab}$	$(21.49 \pm 0.11)^c$	5.98
96	$(8.27 \pm 0.38 \times 10^8)^c$	$(21.57 \pm 0.13)^{bc}$	6.04
120	$(2.24 \pm 0.17 \times 10^9)^a$	$(21.77 \pm 0.11)^b$	6.05
144	$(1.54 \pm 0.21 \times 10^9)^b$	$(22.03 \pm 0.01)^a$	6.06

หมายเหตุ a,b,c,d ในแต่ละตัวอย่างแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)
ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เมื่อพิจารณาผลความเข้มข้นของกลีเซอรอลในอาหารเดี่ยงเชื้อพบว่าเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ไม่มีการใช้กลีเซอรอลในการเจริญเติบโตและการผลิตสารผลิตภัณฑ์จากรูปที่ 4.8 และตารางที่ 4.10 จะพบวิวัฒนาลดเหลี่ยมราก 0.063 กรัมต่อลิตร ตั้งแต่ชั่วโมงที่ 24 ของการเพาะเลี้ยงจนถึงชั่วโมงที่ 144 นอกจากนี้ยังพบ 1,3-โพเรนไคօօล เหลี่ยมราก 0.029 กรัมต่อลิตร ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ในมาตรฐานอุตสาหกรรมเบคทีเริกกลุ่มคลอสทิดีดี ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว และยังพบกาแลคโตสซึ่งมีปริมาณลดลงจาก 1.662 กรัมต่อลิตร ในชั่วโมงเริ่มต้นของการเพาะเลี้ยงเหลือเป็นปริมาณ 0.275 กรัมต่อลิตรที่ 24 ชั่วโมงของการเพาะเลี้ยงและมีปริมาณคงที่ตลอดการเพาะเลี้ยง ดังนั้นการเจริญเติบโตและการสร้างสารผลิตภัณฑ์ของเชื้ออาจมาจากกาแลค-โทสในเคชีนที่เป็นส่วนประกอบของอาหาร GYCC

รูปที่ 4.8 ปริมาณสารอื่นที่พบในกระบวนการหมักเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* ในอาหารเดี่ยงเชื้อ GYCC ที่มีกลีเซอรอลเป็นแหล่งการบ่อน เมื่อเดี่ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตร แบบไม่ใช้ใบพัด

ตารางที่ 4.10 ปริมาณสารที่เกิดขึ้นตามเวลาที่ผ่านไปของการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1426 ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีกลีเซอรอลเป็นแหล่งการบ่อน เมื่อเลี้ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตรแบบไม่ใช้ใบพัด และอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส

เวลา (ชั่วโมง)	ปริมาณบิวทานอล (กรัมต่อลิตร)	ปริมาณ 1,3-โพเพนไดออล (กรัมต่อลิตร)	ปริมาณ กาแลคโตส (กรัมต่อลิตร)
0	0	0.034 ± 0.000^a	1.662 ± 0.043^a
24	0.063 ± 0.006^a	0.029 ± 0.001^b	0.275 ± 0.003^b
48	0.062 ± 0.004^a	0.028 ± 0.001^c	0.276 ± 0.002^b
72	0.064 ± 0.002^a	0.028 ± 0.001^c	0.276 ± 0.002^b
96	0.065 ± 0.002^a	0.027 ± 0.001^d	0.277 ± 0.002^b
120	0.061 ± 0.002^a	0.028 ± 0.000^c	0.279 ± 0.001^b
144	0.061 ± 0.001^a	0.027 ± 0.001^d	0.282 ± 0.001^b

หมายเหตุ a,b,c,d ในตารางแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)
ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2.3 การเพาะเลี้ยงเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* ในถังหมักขนาด 2 ลิตรที่ใช้ใบพัด

จากตารางที่ 4.11 จากการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* ในถังหมักขนาด 2 ลิตรแบบใช้ใบพัดด้วยอัตราเร็ว 200 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส พบว่าในช่วงแรกของการเจริญจากชั่วโมงที่ 0 เข้าสู่ชั่วโมงที่ 24 เชื้อมีการเจริญลดลงจาก 3.66×10^6 CFU ต่อมิลลิลิตร เป็น 2.16×10^5 CFU ต่อมิลลิลิตร และมีค่าพีเอชลดลงอย่างรวดเร็วจาก 6.68 เป็น 4.87 ภายใน 24 ชั่วโมงของการเพาะเลี้ยง ซึ่งควบคู่ไปกับปริมาณกลูโคสที่ลดลงอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน จนมีความเข้มข้นเหลือเท่ากับ 1.50 กรัมต่อลิตร แต่ผลของการเจริญเติบโตของเชื้อไม่สอดคล้องกับปริมาณการใช้น้ำตาลกลูโคสของเชื้อ พบว่าเมื่อเวลาผ่านไปถึงชั่วโมงที่ 96 เชื้อมีจำนวนสูงสุดเท่ากับ 5.73×10^7 CFU ต่อมิลลิลิตร ที่ค่าพีเอช (pH) เท่ากับ 4.84 และในชั่วโมงที่ 120 เชื้อมีปริมาณลดลงเท่ากับ 1.71×10^6 CFU ต่อมิลลิลิตร เนื่องจากปริมาณน้ำตาลกลูโคสที่ใช้เป็นแหล่งการบ่อนมีน้อย และจากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าชั่วโมงที่ 96 และ 120 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมี

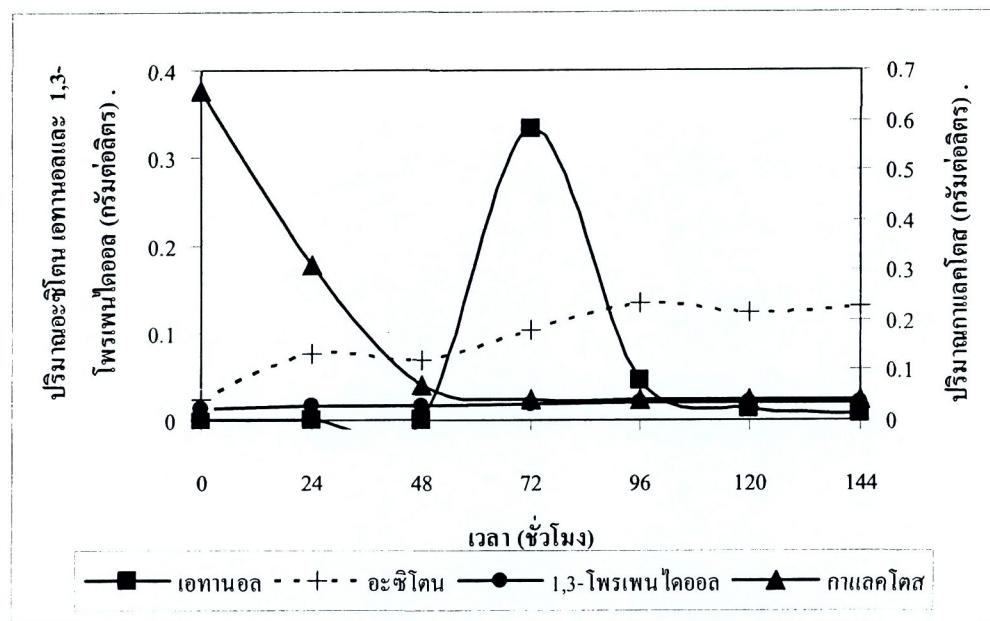
นัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จนถึงชั่วโมงที่ 144 เชื้อจุลินทรีย์มีการเจริญขึ้น เล็กน้อยตามปริมาณน้ำตาลที่เหลือ

ตารางที่ 4.11 การเจริญเติบโตของเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 และการใช้กลูโคส เป็นแหล่งคาร์บอนเพียงอย่างเดียว โดยแสดงเป็นจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตของเชื้อจุลินทรีย์ และความ เชื้อมขั้นของกลูโคสตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตร ที่ใช้ใบพัด และอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส

เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	จำนวนเซลล์ (CFU ต่อมิลลิลิตร)	ปริมาณกลูโคส (กรัมต่อลิตร)	ค่าพีอีอช
0	$(3.66 \pm 5.80 \times 10^6)^b$	6.267	6.68
24	$(2.16 \pm 0.67 \times 10^6)^b$	1.500	4.87
48	$(1.26 \pm 1.32 \times 10^7)^b$	0.702	4.82
72	$(2.19 \pm 0.56 \times 10^7)^{ab}$	0.677	4.83
96	$(5.73 \pm 5.34 \times 10^7)^a$	0.674	4.84
120	$(1.71 \pm 0.94 \times 10^7)^{ab}$	0.670	4.84
144	$(2.85 \pm 4.59 \times 10^7)^{ab}$	0.668	4.85

หมายเหตุ a,b,c,d ในแควรแวนต์จงแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

รายงานการศึกษาของ ลักษณา เหล่าไพบูลย์ (2549) ศึกษาการเจริญของ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ในการเลี้ยงแบบในน้ำก้นลำต้นข้าวฟ่างหวานแบบปั่นเหวี่ยงและ ไม่ปั่นเหวี่ยง พิจารณาค่าความเชื้อมขั้นเซลล์เป็น CFU ต่อมิลลิลิตร โดยวิธี Pour plate technique พบว่าให้ผลการเจริญที่ไม่แตกต่างกัน จึงเลือกน้ำก้นลำต้นข้าวฟ่างหวานแบบไม่ปั่นเหวี่ยง เพื่อใช้ ในการศึกษาภาวะพีอีอช (pH) เริ่มต้นที่เหมาะสมต่อการผลิตอะซิโตน-บิทานอล-เอทานอล พีอีอช (pH) 6.5 เป็นสภาวะที่เหมาะสมกับการเจริญมากที่สุด

รูปที่ 4.9 ปริมาณสารอื่นที่พบในกระบวนการหมักเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* ในอาหารเลี้ยงเชื้อ GYCC ที่มีกําลูโคสเป็นแหล่งการ์บอน เมื่อเลี้ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตร แบบใช้ใบพัด

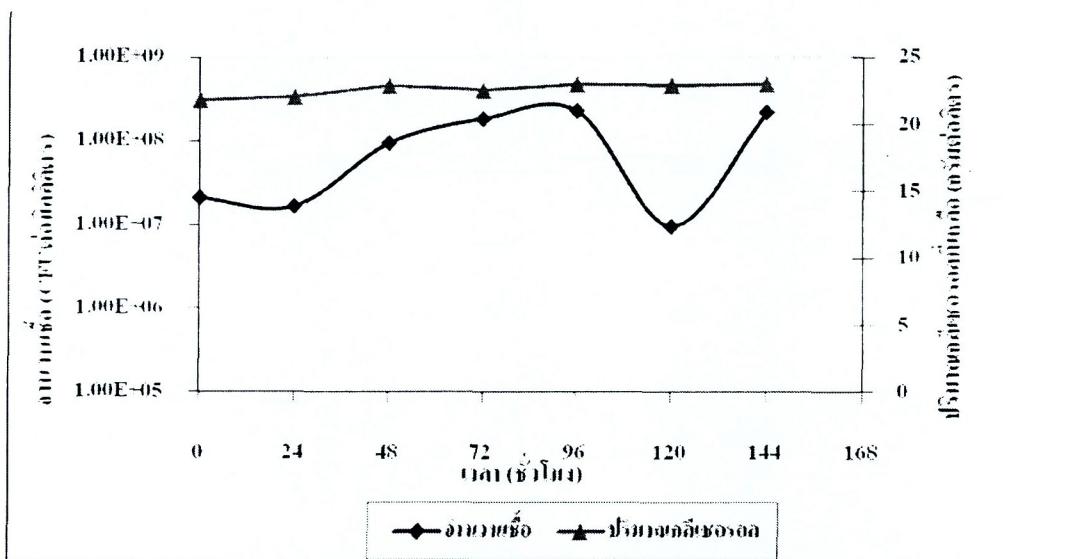
ตารางที่ 4.12 ปริมาณสารที่เกิดขึ้นตามเวลาที่ผ่านไปของสารเฉพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1426 ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีกําลูโคสเป็นแหล่งการ์บอน เมื่อเลี้ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตรแบบใช้ใบพัด และอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส

เวลา (ชั่วโมง)	ปริมาณเอทานอล (กรัมต่อลิตร)	ปริมาณอะซิโตน (กรัมต่อลิตร)	ปริมาณ 1,3-โพรเพนไดออล (กรัมต่อลิตร)	ปริมาณ กาแลคโตส (กรัมต่อลิตร)
0	0	0.024 ± 0.003 ^c	0.013 ± 0.001 ^b	0.661 ± 0.001 ^a
24	0	0.076 ± 0.047 ^b	0.017 ± 0.004 ^a	0.314 ± 0.030 ^b
48	0	0.069 ± 0.039 ^b	0.017 ± 0.003 ^a	0.074 ± 0.070 ^c
72	0.333 ± 0.018 ^a	0.019 ± 0.000 ^a	0.002 ± 0.001 ^a	0.039 ± 0.001 ^c
96	0.045 ± 0.002 ^b	0.020 ± 0.001 ^a	0.002 ± 0.001 ^a	0.039 ± 0.001 ^c
120	0.012 ± 0.001 ^c	0.020 ± 0.000 ^a	0.002 ± 0.001 ^a	0.039 ± 0.000 ^c
144	0.007 ± 0.010 ^c	0.020 ± 0.001 ^a	0.002 ± 0.001 ^a	0.038 ± 0.002 ^c

หมายเหตุ a,b,c,d ในตารางแนวตั้งแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)
ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

หลังจากวิเคราะห์ตัวอย่างที่เก็บจากการเพาะเลี้ยงเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่ประกอบไปด้วยกลูโคสเป็นแหล่งคาร์บอน ระดับถังหมักขนาด 2 ลิตรที่มีการใช้ใบพัดด้วยเครื่อง HPLC ตามรูปที่ 4.9 และตารางที่ 4.12 ไม่พบวิวัฒนาล แต่พบเอทานอล เข้มข้นประมาณ 0.333 กรัมต่อลิตรที่ชั่วโมง 72 ของการเพาะเลี้ยงซึ่งสัมพันธ์กับการใช้น้ำตาลกา แลคโตสที่ลดลงจาก 0.661 กรัมต่อลิตรในชั่วโมงเริ่มต้นเหลือ 0.039 กรัมต่อลิตรที่ชั่วโมง 72 เช่นเดียวกัน และพบอะซิโตโนนเข้มข้นสูงสุด 0.134 กรัมต่อลิตรที่ 96 ชั่วโมงของการเพาะเลี้ยง นอกจากนี้ยังคงพบปริมาณ 1,3-โพรเพนไดօอลเฉลี่ยเท่ากับ 0.018 กรัมต่อลิตรตลอดการเพาะเลี้ยง

จากรายงานของ อังคณา มุขพลาย (2549) ศึกษาส่วนประกอบของอาหารที่เหมาะสมสำหรับการผลิตวิวัฒนาลโดยใช้วิธี Central Composite Design (CCD) พบว่าส่วนประกอบของอาหารที่ดีที่สุดประกอบด้วยกลูโคสที่มีอยู่ในน้ำคั้นฟางขาว 70.27 กรัมต่อลิตร แอมโมเนียมชัลเฟต 7.03 กรัมต่อลิตร และยีสต์สกัด 2.56 กรัมต่อลิตร ตามลำดับ เมื่อศึกษาผลของการเพาะเลี้ยงต่อการผลิตวิวัฒนาล ได้แก่ อุณหภูมิในการหมัก พีเอช (pH) เริ่มต้น และระยะเวลาในการเพาะเลี้ยง ผลปรากฏว่าสภาวะที่เหมาะสมในการเพาะเลี้ยงแบบในสภาวะไร์อากาศที่ทำให้เชื้อ *C. acetobutylicum* สายพันธุ์ JCM 1419 สามารถผลิตวิวัฒนาลได้สูงที่สุด (2.64 กรัมต่อลิตร) คือ อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส pH เริ่มต้น เท่ากับ 6.0 โดยทำการเพาะเลี้ยงเป็นเวลา 96 ชั่วโมง

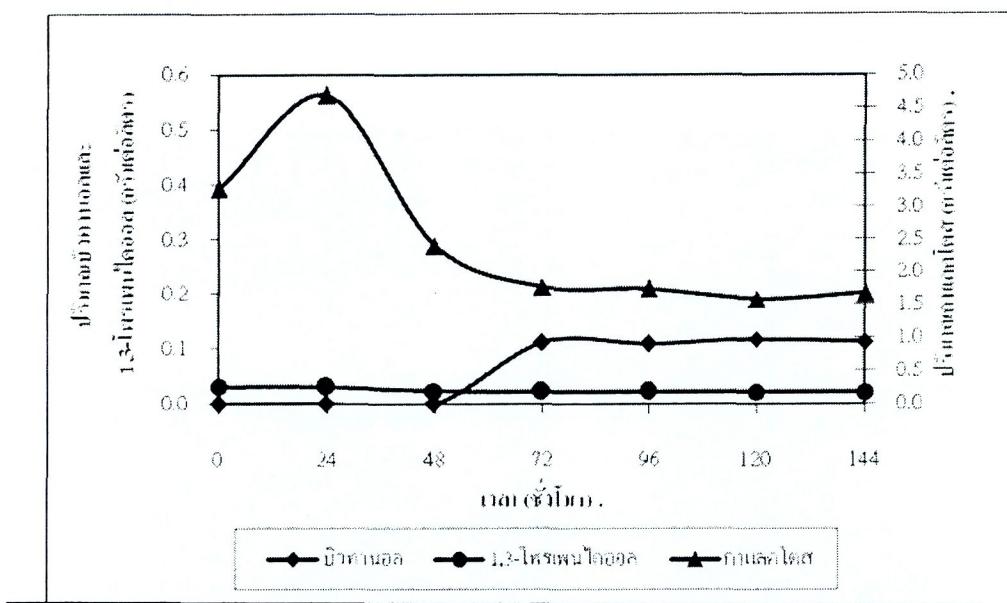
รูปที่ 4.10 จำนวนเชลล์ที่มีชีวิตอยู่ของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* และปริมาณกลีเซอรอลที่เหลือในอาหารเลี้ยงเชื้อ GYCC ที่มีกลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอน เมื่อเลี้ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตร แบบใช้ใบพัด (◆ จำนวนเชลล์ ▲ ปริมาณกลีเซอรอล)

ตารางที่ 4.13 การเจริญเติบโตของเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1462 และการใช้กลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอนเพียงอย่างเดียว โดยแสดงเป็นจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตของเชื้อจุลินทรีย์ และความเข้มข้นของกลีเซอรอลตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตร ที่ใช้ใบพัด และอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส

เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	จำนวนเซลล์ (CFU ต่อมิลลิลิตร)	ปริมาณกลีเซอรอล (กรัมต่อลิตร)	ค่า pH
0	$(2.11 \pm 0.38 \times 10^7)^c$	$(21.83 \pm 0.05)^d$	6.68
24	$(1.65 \pm 0.29 \times 10^7)^c$	$(22.05 \pm 0.05)^c$	6.44
48	$(9.38 \pm 8.66 \times 10^7)^{bc}$	$(22.88 \pm 0.17)^a$	6.98
72	$(1.83 \pm 0.95 \times 10^8)^{ab}$	$(22.54 \pm 0.11)^b$	6.98
96	$(2.30 \pm 0.40 \times 10^8)^a$	$(22.97 \pm 0.08)^a$	6.90
120	$(9.55 \pm 9.12 \times 10^6)^c$	$(22.90 \pm 0.01)^a$	6.90
144	$(2.17 \pm 0.31 \times 10^8)^a$	$(22.99 \pm 0.09)^a$	6.98

หมายเหตุ a, b,c ในแควรแควรต์แสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)
ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* ในถังหมักขนาด 2 ลิตรแบบใช้ใบพัด อัตราเร็ว 200 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส โดยใช้กลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอนแทนกลูโคสในอาหารสูตร GYCC พบว่า เมื่อเวลาผ่านไปถึงชั่วโมงที่ 96 จำนวนเชื้อที่มีชีวิตสูงสุดเท่ากับ 2.25×10^8 CFU ต่อมิลลิลิตร และเชื้อมีจำนวนคงที่จนถึงชั่วโมงที่ 144 ของการเพาะเลี้ยง ดังรูปที่ 4.10 และตารางที่ 4.13 ส่วนค่า pH (pH) มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากตลอดการเพาะเลี้ยง

รูปที่ 4.11 ปริมาณสารอื่นที่พบในกระบวนการหมักเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* ในอาหารเลี้ยงเชื้อ GYCC ที่มีกีลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอน เมื่อเลี้ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตร แบบใช้ใบพัด

ตารางที่ 4.14 ปริมาณสารที่เกิดขึ้นตามเวลาที่ผ่านไปของการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium acetobutylicum* TISTR 1426 ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีกีลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอน เมื่อเลี้ยงในถังหมักขนาด 2 ลิตรแบบใช้ใบพัด และอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส

เวลา (ชั่วโมง)	ปริมาณบิวทานอล (กรัมต่อลิตร)	ปริมาณ 1,3-พรปน์ไดօօล (กรัมต่อลิตร)	ปริมาณคีอสทริดี้ัม อะเซตوبຸຕິລິคຸມ (กรัมต่อลิตร)
0	0	0.032 ± 0.001 ^a	3.272 ± 2.83 ^{ab}
24	0	0.031 ± 0.001 ^a	4.693 ± 0.25 ^a
48	0.027 ± 0.047 ^b	0.023 ± 0.001 ^b	2.407 ± 0.30 ^b
72	0.112 ± 0.001 ^a	0.022 ± 0.000 ^c	1.780 ± 0.14 ^b
96	0.1093 ± 0.002 ^a	0.022 ± 0.001 ^c	1.753 ± 0.06 ^b
120	0.1173 ± 0.010 ^a	0.021 ± 0.001 ^a	1.590 ± 0.20 ^b
144	0.1127 ± 0.002 ^a	0.022 ± 0.001 ^a	1.679 ± 0.03 ^b

หมายเหตุ

a, b,c ในเวลาแนวตั้งแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p \leq 0.05$)
ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

หลังจากวิเคราะห์ตัวอย่างที่เก็บจากการเพาะเลี้ยงเชื้อ *Clostridium acetobutylicum* TI STR 1462 ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่ประกอบไปด้วยกลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอน ระดับถึงหมักน้ำด 2 ลิตร ที่มีการใช้ใบพัดด้วยเครื่อง HPLC เริ่มพนบวทานอลในชั่วโมงที่ 48 ของการเพาะเลี้ยงเพิ่มขึ้น 0.027 กรัมต่อลิตรและเพิ่มขึ้นเป็น 0.112 กรัมต่อลิตรในชั่วโมงที่ 72 ของการเพาะเลี้ยง แต่ไม่พนเอทานอล และอะซิโตน ซึ่งจำนวนเชื้อที่มีชีวิตและปริมาณบวทานอลมีแนวโน้มลดลงไปกับการใช้น้ำตาลกากโคลส ที่มีความเพิ่มขึ้นเริ่มต้น 3.272 กรัมต่อลิตรลดลงเป็น 1.753 กรัมต่อลิตรในชั่วโมงที่ 96 ของการเพาะเลี้ยง นอกจากนี้ยังคงพนปริมาณ 1,3-โพรเพนไคօอล เฉลี่ยเท่ากับ 0.025 กรัมต่อลิตรตลอดการเพาะเลี้ยง

4.3 ศึกษาการเจริญเติบโตของเชื้อ *Clostridium beijerinckii* TISTR 1390

4.3.1 *Clostridium beijerinckii* TISTR 1390 ในอาหาร P2 ชุดควบคุม

ในการทดลองนี้ ต้องการศึกษาการเจริญเติบโตและความสามารถในการใช้น้ำตาลกากโคลส เพิ่มขึ้น 60 กรัมต่อลิตร เป็นแหล่งคาร์บอนเพียงอย่างเดียวในอาหาร P 2 ซึ่งเป็นอาหารชุดควบคุม ของเชื้อ *Clostridium beijerinckii* TISTR 1390 โดยเริ่มการทดลองจากการถ่ายเชื้อโคลoni เดียวที่นำมาจากอาหารแข็ง reinforce clostridial ลงในอาหารเหลวปริมาตร 5 มิลลิลิตร ใส่ลงใน anaerobic jar ทำการเพาะเลี้ยงเป็นเวลา 24 ชั่วโมง จากนั้นทำ heat shock ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 10 นาที จากนั้นนำเชื้อจุ่นในน้ำเย็นที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 1 นาที นำไปถ่ายลงในอาหารเหลวปริมาตร 50 มิลลิลิตรในขวดปูนพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร แล้วทำการเติมก๊าซในโตรเจนเพื่อให้สภาวะการเพาะเลี้ยงเป็นแบบไร้ออกซิเจน และนำไปเลี้ยงที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส โดยทำการเก็บตัวอย่างที่เวลาเริ่มต้น และเก็บตัวอย่างต่อไปทุกๆ 24 ชั่วโมง เป็นเวลารวม 168 ชั่วโมง

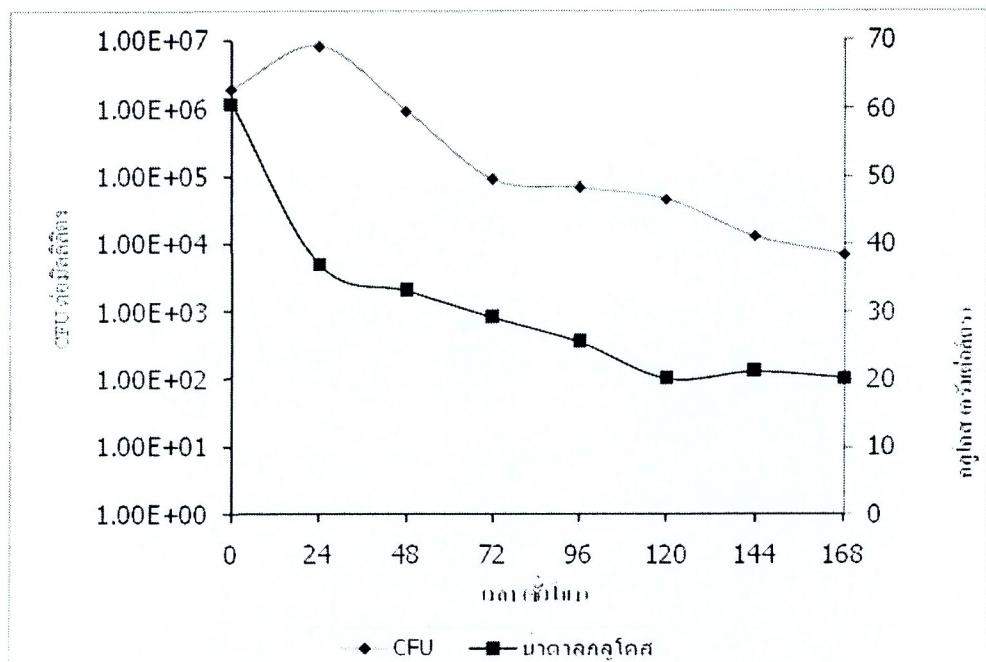
จากนั้น ทำการตรวจวิเคราะห์หาจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตอยู่โดยวิธีการเขย่าจาน (pour plate) ที่ระดับความเจือจาง 10^{-3} , 10^{-4} และ 10^{-5} รายงานในหน่วยของจำนวนโคลoni ที่นับได้ต่ออาหารเลี้ยง เชื้อ 1 มิลลิลิตร (CFU ต่อมิลลิลิตร) และนำตัวอย่างที่ได้จากการเพาะเลี้ยงมาทำการปั่นเหมือนที่ความเร็วรอบ 3,000 รอบต่อนาทีเป็นเวลา 15 นาที ที่อุณหภูมิห้อง แล้วทำการเก็บส่วนใส่ไปวิเคราะห์หาค่าความเพิ่มขึ้นของกากโคลสโดยวิธี DNS ได้ผลการทดลองตามตารางที่ 4.15 และรูปที่ 4.12

จากการทดลองได้ผลการนับเชื้อจุลินทรีย์ตามรูปที่ 4.12 พบว่าเชื้อ *C. beijerinckii* TISTR 1390 เริ่มต้นนับได้ 1.96×10^6 CFU ต่อมิลลิลิตร และสามารถเจริญเติบโตได้สูงสุดเฉลี่ยที่ 24 ชั่วโมง ซึ่งนับได้ 8.38×10^6 CFU ต่อมิลลิลิตร จากนั้น เมื่อเวลาผ่านไปจนถึงการเพาะเลี้ยงที่ 168 ชั่วโมง พบร่วมกัน เชื้อมีการเจริญเติบโตเฉลี่ยลดลงเรื่อยๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการใช้สับสเตรท (น้ำตาลกลูโคส) โดยค่าความเข้มข้นของกลูโคสลดลงอย่างรวดเร็วที่เวลา 24 ชั่วโมง เหลือน้ำตาลกลูโคสเฉลี่ยที่ 37.09 กรัมต่อลิตร คำนวณเป็นค่าความเข้มข้นน้ำตาลที่ถูกใช้ไป 23.69 กรัมต่อลิตร และในเวลา 48, 72, 96, 120, 144 และ 168 ชั่วโมง มีการใช้น้ำตาลเพียงเล็กน้อยและเหลือความเข้มข้นน้ำตาลกลูโคสอยู่ที่ 20.30 กรัมต่อลิตร

ตารางที่ 4.15 การเจริญเติบโตของเชื้อ *Clostridium beijerinckii* TISTR 1390 ในอาหาร P2 ที่มีกลูโคส 60 กรัมต่อลิตร โดยแสดงเป็นจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตอยู่ และปริมาณกลูโคสที่เหลือตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยง

เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	จำนวนเซลล์ (CFU ต่อมิลลิลิตร)	ปริมาณกลูโคส (กรัมต่อลิตร)
0	$(1.96 \pm 0.06 \times 10^6)^b$	60.75 ± 0.56^a
24	$(8.38 \pm 0.21 \times 10^6)^a$	37.09 ± 1.26^b
48	$(9.26 \pm 0.21 \times 10^5)^c$	33.16 ± 0.94^c
72	$(9.10 \pm 0.07 \times 10^4)^d$	29.18 ± 0.37^d
96	$(6.90 \pm 0.20 \times 10^4)^d$	25.60 ± 1.12^c
120	$(4.58 \pm 0.07 \times 10^4)^d$	20.68 ± 1.72^f
144	$(1.31 \pm 0.09 \times 10^4)^d$	21.25 ± 0.84^f
168	$(7.10 \pm 0.95 \times 10^3)^d$	20.31 ± 1.13^f

หมายเหตุ a, b, c, d, e และ f ในແຕວແນວตັງແສດງວ່າມีຄວາມແຕກຕ່າງກັນອ່າຍມີນັບສຳຄັງທາງສົດໃຫຍ້ ($p \leq 0.05$)
ຄ່າທີ່ແສດງໃນตารางคือຄ່າເเฉລີຍ \pm ຄ່າເປີຍແບນມາຕຽນ

รูปที่ 4.12 การเจริญเติบโตตามช่วงเวลาของการเพาะเดี้ยงเชื้อ *C. beijerinckii* TISTR 1390 วัดจากโคลโนนที่เกิดในจานเพาะเดี้ยง (CFU ต่อมิลลิลิตร) (◆) และการใช้น้ำตาลกูลโคสของเชื้อ *C. beijerinckii* TISTR 1390 (■) ในอาหารอุดม P2

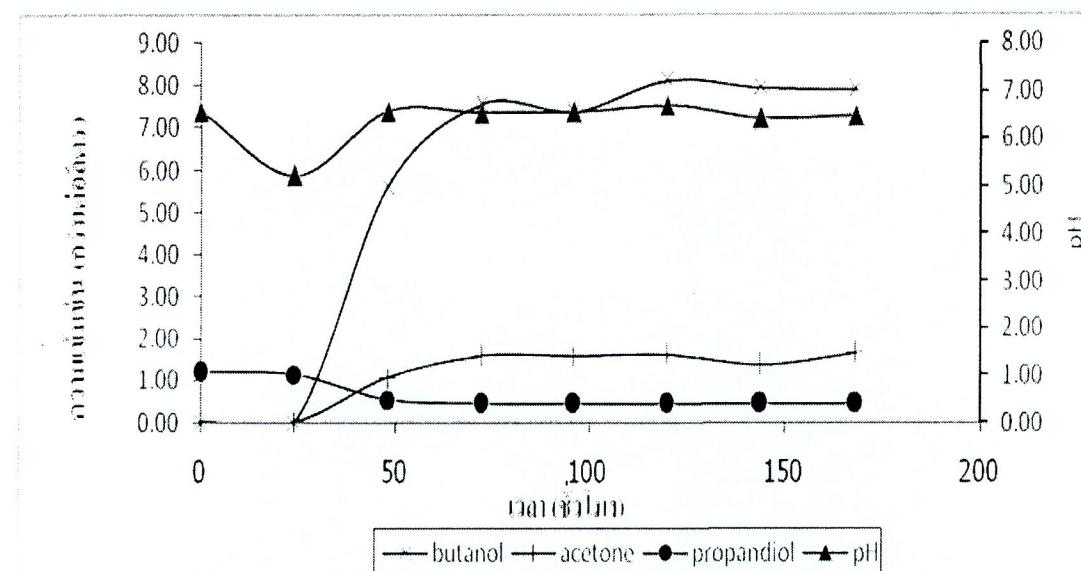
เมื่อทำการตรวจวิเคราะห์หาสารผลิตภัณฑ์หลักที่ควรเกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการหมักคือ อะซีโตน บิวทานอล และเอทานอลด้วยเครื่อง HPLC พบว่า เมื่อใช้อาหารที่มีกูลโคส 60 กรัมต่อลิตร เป็นแหล่งคาร์บอน ได้ผลการทดลองตามตารางที่ 4.16 และรูปที่ 4.13 ซึ่งจะเห็นว่า เชื้อจุลินทรีย์สามารถผลิตบิวทานอลได้สูงสุด 8.11 กรัมต่อลิตรที่ชั่วโมงที่ 120 สามารถผลิตอะซีโตนได้สูงสุด 1.65 กรัมต่อลิตรที่ชั่วโมงที่ 168 และมีการผลิตสาร 1,3-โพรเพนไดօลลดลงจากการเพาะเดี้ยง เนื่องมาจากสารนี้พบได้ในเม็ดทานตะวันหรือชิมของแบคทีเริกลุ่มคลอสทิเคิล (Biebl และคณะ, 1999) ดังแสดงในรูปที่ 4.6 โดยมีปริมาณ 1,3-โพรเพนไดօลสูงสุด 1.21 กรัมต่อลิตรที่ชั่วโมงที่ 0 ของการเพาะเดี้ยง แต่ไม่พบการผลิตเอทานอล

ตารางที่ 4.16 ผลของการศึกษาการผลิตสารผลิตภัณฑ์หลักที่ควรเกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการหมักของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium beijerinckii* TISTR 1390 ที่มีกูลูโคส 60 กรัมต่อลิตรเป็นแหล่งคาร์บอนเพียงอย่างเดียวในอาหาร P2 โดยแสดงปริมาณที่ผลิตได้ตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยง

เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	pH	ปริมาณบิวทานอล (กรัมต่อลิตร)	ปริมาณอะซีโตน (กรัมต่อลิตร)	ปริมาณ 1,3-โพรเพนไคลออล (กรัมต่อลิตร)
0	6.56	0 ^c	0 ^d	1.21 ± 0.08 ^a
24	5.22	0 ^c	0 ^d	1.14 ± 0.06 ^a
48	6.57	5.61 ± 0.55 ^b	1.07 ± 0.23 ^c	0.55 ± 0.02 ^b
72	6.53	7.55 ± 0.40 ^a	1.59 ± 0.16 ^{ab}	0.46 ± 0.02 ^c
96	6.56	7.38 ± 0.22 ^a	1.58 ± 0.04 ^{ab}	0.45 ± 0.01 ^c
120	6.69	8.12 ± 0.65 ^a	1.63 ± 0.09 ^a	0.45 ± 0.01 ^c
144	6.42	7.94 ± 0.63 ^a	1.37 ± 0.13 ^b	0.45 ± 0.01 ^c
168	6.47	7.90 ± 0.32 ^a	1.65 ± 0.15 ^a	0.45 ± 0.02 ^c

หมายเหตุ a, b, c และ d ในacco เวนาตั้งแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

รูปที่ 4.13 ปริมาณความเข้มข้นของบิวทานอล (—○—) อะซีตัน (—+—) 1,3 โพรเพนไดออล (—●—) และค่าความเป็นกรดด่าง (—▲—) ตามช่วงเวลาของการเพาะเลี้ยงเชื้อ *C. beijerinckii* TISTR 1390 ในอาหาร P2 ที่มีกลูโคส 60 กรัมต่อลิตรเป็นแหล่งอนพื่นอย่างเดียว

4.3.2 การเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ในอาหารที่มีกลีเซอรอลเปรี้ยนเทียนกับ กูโกส

เป็นการศึกษาการเจริญเติบโตและความสามารถในการใช้กลีเซอรอล 20 กรัมต่อลิตร เป็นแหล่งอนพื่นอย่างเดียวในอาหาร P2 ของเชื้อ *C. beijerinckii* TISTR 1390 โดยเปรี้ยนเทียน การเจริญเติบโตของเชื้อเดียวกับในอาหารเลี้ยงเชื้อ P2 ที่มีกลูโคส 20 กรัมต่อลิตรเป็นองค์ประกอบเดียว วิธีการทดลองแบบเดียวเดียวกับการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ด้วยกลูโคสเข้มข้น 60 กรัมต่อลิตร เมื่อทำการตรวจวิเคราะห์หาจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตอยู่โดยวิธีการเรย์บาน (pour plate) ที่ระดับความเจือจาง 10^3 , 10^4 และ 10^5 รายงานในหน่วยของจำนวนโคโลนีที่นับได้ต่ออาหารเลี้ยงเชื้อ 1 มิลลิลิตร (CFU ต่อมิลลิลิตร) และนำตัวอย่างที่ได้จากการเพาะเลี้ยงมาทำการปั่นให้วิ่งที่ความเร็ว รอบ 3,000 รอบต่อนาทีเป็นเวลา 15 นาที ที่อุณหภูมิห้อง แล้วทำการเก็บส่วนไลป์วิเคราะห์หาค่าความเข้มข้นของกลูโคสโดยวิธี DNS ได้ผลการทดลองตามตารางที่ 4.17 และรูปที่ 4.14

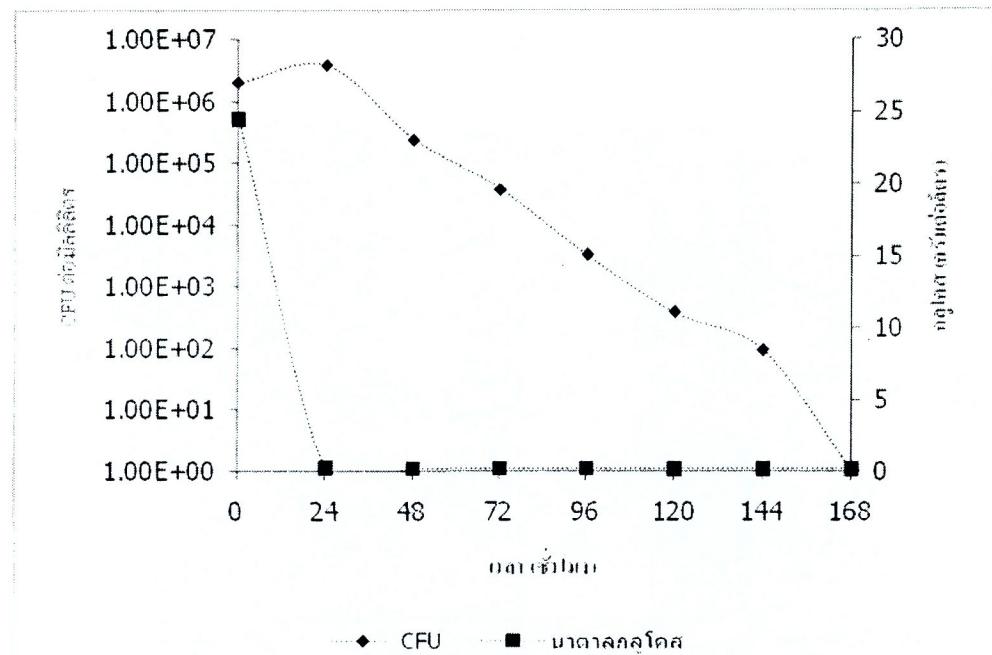
ตารางที่ 4.17 การเจริญเติบโตของเชื้อ *Clostridium beijerinckii* TISTR 1390 ในอาหาร P2 ที่มีกลูโคส 20 กรัมต่อลิตร โดยแสดงเป็นจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตอยู่ และปริมาณกลูโคสที่เหลือตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยง

เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	จำนวนเซลล์ (CFU ต่อมิลลิลิตร)	ปริมาณกลูโคส (กรัมต่อลิตร)
0	$(2.07 \pm 0.09 \times 10^6)^b$	24.55 ± 1.21^a
24	$(3.93 \pm 0.37 \times 10^6)^a$	0.27 ± 0.02^b
48	$(2.45 \pm 0.21 \times 10^5)^c$	0.25 ± 0.00^b
72	$(3.82 \pm 0.40 \times 10^4)^c$	0.23 ± 0.00^b
96	$(3.31 \pm 0.19 \times 10^3)^c$	0.22 ± 0.00^b
120	$(3.90 \pm 0.70 \times 10^2)^c$	0.19 ± 0.00^b
144	$(9.33 \pm 2.52 \times 10)^c$	0.20 ± 0.00^b
168	0 ^c	0.20 ± 0.00^b

หมายเหตุ a, b และ c ในແດວແນວຕັ້ງແສດງວ່າມีຄວາມແຕກຕ່າງກັນອ່າງນິນຍສໍາຄັງທາງສົດສົນ
($p \leq 0.05$)

ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการทดลองได้ผลการนับเชื้อจุลินทรีย์ตามรูปที่ 4.14 พ布ว่าเชื้อ *C. beijerinckii* TISTR 1390 ในอาหารกลูโคส 20 กรัมต่อลิตร ที่เวลาเริ่มต้นนับได้ 2.07×10^6 CFU ต่อมิลลิลิตร และสามารถเจริญเติบโตได้สูงสุดเฉลี่ยที่ 24 ชั่วโมง ซึ่งนับได้ 3.93×10^6 CFU ต่อมิลลิลิตร ต่อมาพบว่า เชื้อมีการเจริญเติบโตเฉลี่ยลดลงอย่างรวดเร็วจนถึงการเพาะเลี้ยง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการใช้สับสเตรท หรือน้ำตาลกลูโคส พ布ว่ามีการลดลงอย่างรวดเร็วที่เวลา 24 ชั่วโมง เหลือน้ำตาลกลูโคสเฉลี่ยที่ 0.27 กรัมต่อลิตร เมื่อคำนวณตามตารางที่ 4.2 แล้วมีเชื้อจุลินทรีย์มีการใช้ไป 24.27 กรัมต่อลิตร และในเวลา 48, 72, 96, 120, 144 และ 168 ชั่วโมง แทนไม่เหลือน้ำตาลในระบบเลย

รูปที่ 4.14 การเจริญเติบโตตามช่วงเวลาของการเพาะเลี้ยงเชื้อ *C. beijerinckii* TISTR 1390 วัดจากโคลoni ที่เกิดในจานเพาะเลี้ยง (CFU ต่อมิลลิลิตร) (◆) และการใช้น้ำตาลกูลิโคสของเชื้อ *C. beijerinckii* TISTR 1390 (■) ในอาหารกูลิโคส 20 กรัมต่อลิตร

เมื่อใช้กลีเซอรอล 20 กรัมต่อลิตร เป็นแหล่งการรับอนเพียงอย่างเดียวในอาหาร P2 ของเชื้อ *C. beijerinckii* TISTR 1390 และทำการตรวจวิเคราะห์จำนวนเซลล์ที่มีชีวิตอยู่โดยวิธีการเรย์จาน (pour plate) ที่ระดับความเจือจาง 10^{-3} , 10^{-4} และ 10^{-5} รายงานในหน่วยของจำนวนโคลoni ที่นับได้ต่ออาหารเลี้ยงเชื้อ 1 มิลลิลิตร หรือ CFU ต่อมิลลิลิตร แล้วนำตัวอย่างที่ได้จากการเพาะเลี้ยงมาทำการปั่นเหนี่ยวยที่ความเร็วรอบ 3,000 รอบต่อนาทีเป็นเวลา 15 นาที ที่อุณหภูมิห้อง แล้วทำการเก็บส่วนใส่ไปวิเคราะห์หาค่าความเข้มข้นของกูลิโคสโดยวิธี DNS ได้ผลการทดลองตามตารางที่ 4.18 และรูปที่ 4.15

เมื่อพิจารณาผลการทดลองที่ได้จากการนับเชื้อจุลินทรีย์ตามรูปที่ 4.15 พบว่าเมื่อเพาะเลี้ยงเชื้อ *C. beijerinckii* TISTR 1390 ในอาหาร P2 ที่มีกลีเซอรอล 20 กรัมต่อลิตรเป็นแหล่งการรับอนเพียงอย่างเดียว ที่เวลาเริ่มต้นนับได้ 2.09×10^6 CFU ต่อมิลลิลิตร จากนั้นที่เวลา 24, 48, 72, 96, 120, 144 และ 168 ชั่วโมง มีการเจริญเติบโตเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และสามารถเจริญเติบโตได้สูงสุดเฉลี่ยที่ 168 ชั่วโมง ซึ่งนับได้ 4.78×10^6 CFU ต่อมิลลิลิตร และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากนั้น ในเวลา 192, 216, 240, 264, 288, 312, 336 และ 360 ชั่วโมงของการเพาะเลี้ยง พบว่าเชื้อมีการลดจำนวนลง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการใช้สับสเตรท ซึ่งก็

คือกลีเซอรอล ปริมาณกลีเซอรอลลดลงอย่างช้าๆ เมื่อทำการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ โดยในชั่วโมง สุดท้ายคือชั่วโมงที่ 360 กลีเซอรอลถูกใช้ไปจนหมด

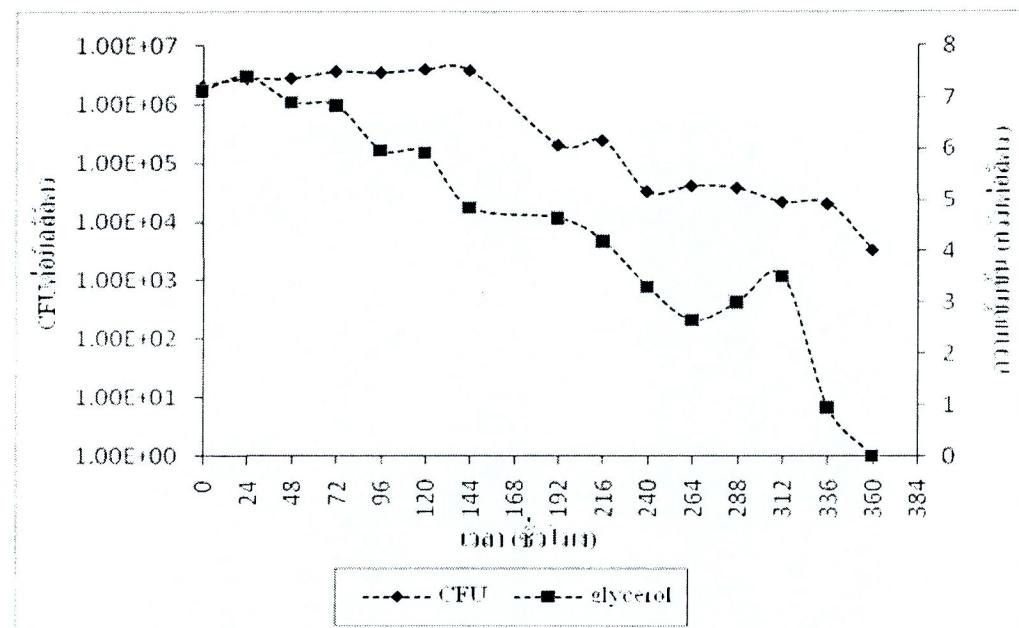
ตารางที่ 4.18 ผลของการศึกษาการใช้กลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอนเพียงอย่างเดียวในอาหารเลี้ยง เชื้อ โดยแสดงเป็นจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตอยู่ของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium beijerinckii* TISTR 1390 และปริมาณกลีเซอรอลที่เหลือตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยง

เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	จำนวนเซลล์ (CFU ต่อมิลลิลิตร)	ปริมาณกลีเซอรอล (กรัมต่อลิตร)
0	$(2.09 \pm 0.12 \times 10^6)^e$	7.12 ± 0.11^{ab}
24	$(2.76 \pm 0.14 \times 10^6)^d$	7.39 ± 0.31^a
48	$(2.80 \pm 0.23 \times 10^6)^d$	6.90 ± 0.71^{ab}
72	$(3.67 \pm 0.55 \times 10^6)^{bc}$	6.84 ± 0.46^{abc}
96	$(3.51 \pm 0.10 \times 10^6)^c$	5.97 ± 0.13^{abc}
120	$(3.97 \pm 0.05 \times 10^6)^b$	5.92 ± 0.08^{abcd}
144	$(3.77 \pm 0.24 \times 10^6)^{bc}$	4.85 ± 0.72^{abcd}
168	$(4.78 \pm 0.26 \times 10^6)^a$	nd
192	$(2.04 \pm 0.06 \times 10^5)^f$	4.64 ± 0.41^{abc}
216	$(2.43 \pm 0.51 \times 10^5)^f$	4.188 ± 0.87^{bcd}
240	$(3.25 \pm 0.26 \times 10^4)^f$	3.29 ± 0.31^{cde}
264	$(4.08 \pm 0.07 \times 10^4)^f$	2.64 ± 0.35^{cde}
288	$(3.73 \pm 0.34 \times 10^4)^f$	3.00 ± 0.97^{cde}
312	$(2.15 \pm 0.21 \times 10^4)^f$	3.51 ± 0.86^f
336	$(2.03 \pm 0.05 \times 10^4)^f$	0.94 ± 0.62^{cf}
360	$(3.24 \pm 0.24 \times 10^3)^f$	0 ^f

หมายเหตุ a, b, c, d, e และ f ในดาวน์โหลดตั้งแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

nd หมายถึง ค่าที่ได้จากการทดลองเกิดการผิดพลาด

รูปที่ 4.15 การเจริญเติบโตตามช่วงเวลาของการเพาะเลี้ยงเชื้อ *C. beijerinckii* TISTR 1390 วัดจากโคโลนีที่เกิดในงานเพาะเลี้ยง (CFU ต่อมิลลิลิตร) (---◆---) และการใช้กลีเซอรอลของเชื้อ *C. beijerinckii* TISTR 1390 (■) ในอาหารกลีเซอรอล 20 กรัมต่อลิตร

เมื่อใช้อาหารเลี้ยงเชื้อที่มีส่วนประกอบของกลีเซอรอลเป็นแหล่งคาร์บอนเพียงอย่างเดียวในการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ชนิดเดียวกัน (ตารางที่ 4.18 และรูปที่ 4.15) เมื่อเวลาในการเพาะเลี้ยงผ่านไป จำนวนเซลล์จะมีปริมาณมากขึ้น และมีจำนวนเซลล์มากที่สุดที่ชั่วโมงที่ 168 ชั่วโมง ซึ่งนับได้ 4.78×10^6 CFU ต่อมิลลิลิตร เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเชื้อจุลินทรีย์ที่เจริญเติบโตสูงสุดจากกลูโคสที่ 24 ชั่วโมง ซึ่งนับได้ 3.93×10^6 CFU ต่อมิลลิลิตร ซึ่งจะเห็นว่าเชื้อที่ใช้กลูโคสเป็นแหล่งคาร์บอนสามารถเจริญได้อย่างรวดเร็วที่ 24 ชั่วโมงและค่อยๆ ลดจำนวนลง อันน่าจะเป็นผลมาจากการความสามารถในการนำแหล่งคาร์บอนไปใช้ของเชื้อจุลินทรีย์ตัวนี้

มีรายงานผลกระทบของความเข้มข้นของสารอาหารในการควบคุมการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ตามรายงานของ Maddox (1995) กล่าวว่า การจำกัดสารอาหารในระหว่างกระบวนการหมักแบบกะ จะทำให้การเจริญของเซลล์ถูกจำกัด เพราะเกิดการสูญเสียสารอาหารที่สำคัญไปแม้ว่าจะทราบความเข้มข้นของสารอาหารเรื่องต้น แต่ก็ไม่ทราบความเข้มข้นของสารอาหารในระหว่างกระบวนการหมักและหลังจากกระบวนการหมัก

เมื่อทำการตรวจวิเคราะห์หาสารผลิตภัณฑ์หลักที่เกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการหมักคือ อะซีตออล บิวทานอล และเอทานอลด้วยเครื่อง HPLC พบร้า เมื่อใช้อาหารที่มีกลูโคส 20 กรัมต่อ

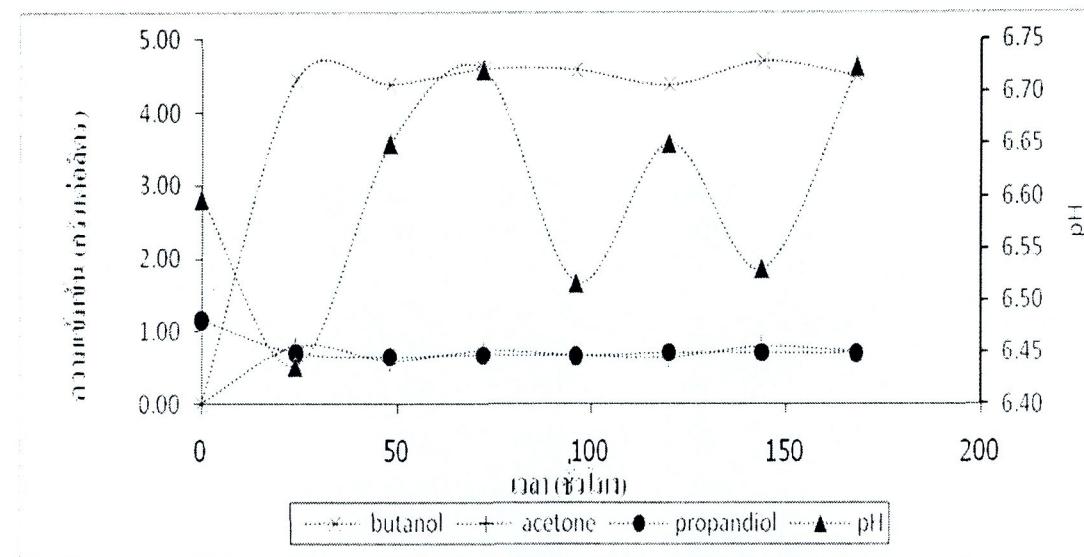
ลิตราเป็นแหล่งการ์บอนเปรียบเที่ยวกับอาหารที่มีกลีเซอรอล 20 กรัมต่อลิตร ได้ผลการทดลองตามตารางที่ 4.19 กับ 4.20 และรูปที่ 4.16 กับ 4.17 ซึ่งจะเห็นว่าเมื่อใช้อาหารที่มีกลูโคส 20 กรัมต่อลิตร เป็นแหล่งการ์บอน พบว่าเชื้อจุลินทรีย์ *C. beijerinckii* สามารถผลิตบิวทานอลได้สูงสุด 4.70 กรัมต่อลิตรที่ชั่วโมงที่ 144 สามารถผลิตอะซีโตนได้สูงสุด 0.7927 กรัมต่อลิตรที่ชั่วโมงที่ 144 และมีปริมาณ 1,3-โพรเพนไดօօลสูงสุด 1.15 กรัมต่อลิตรที่ชั่วโมงที่ 0 ของการเพาะเลี้ยง ในขณะที่การใช้อาหารกลีเซอรอล 20 กรัมต่อลิตร เป็นแหล่งการ์บอน พบว่าเชื้อจุลินทรีย์สามารถผลิตอะซีโตนได้สูงสุด 3.7961 กรัมต่อลิตรที่ชั่วโมง 312 และมีปริมาณ 1,3-โพรเพนไดօօลสูงสุด 1.57 กรัมต่อลิตรที่ชั่วโมงที่ 0 ของการเพาะเลี้ยง แต่ไม่พบการผลิตบิวทานอล และทั้ง 2 การทดลองไม่พบการสร้างอุทานอล เช่นเดียวกับการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ด้วยอาหารเลี้ยงที่ประกอบไปด้วยกลูโคส 60 กรัมต่อลิตรเป็นแหล่งการ์บอน

ตารางที่ 4.19 ผลของการศึกษาการผลิตสารผลิตภัณฑ์หลักที่ควรเกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการหมักของเชื้อจุลินทรีย์ *Clostridium beijerinckii* TISTR 1390 ที่มีกลูโคส 20 กรัมต่อลิตรเป็นแหล่งการ์บอนเพียงอย่างเดียวในอาหาร P2 โดยแสดงปริมาณที่ผลิตได้ตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยง

เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	pH	ปริมาณบิวทานอล (กรัมต่อลิตร)	ปริมาณอะซีโตน (กรัมต่อลิตร)	ปริมาณ 1,3-โพรเพนไดօօล (กรัมต่อลิตร)
0	6.53	0 ^b	0 ^c	1.15 ± 0.03 ^a
24	6.44	4.45 ± 0.20 ^a	0.79 ± 0.11 ^a	0.70 ± 0.03 ^{bc}
48	6.65	4.39 ± 0.23 ^a	0.59 ± 0.18 ^b	0.65 ± 0.01 ^d
72	6.72	4.60 ± 0.11 ^a	0.73 ± 0.04 ^{ab}	0.67 ± 0.02 ^{bcd}
96	6.52	4.59 ± 0.25 ^a	0.67 ± 0.08 ^{a b}	0.66 ± 0.02 ^{cd}
120	6.65	4.37 ± 0.14 ^a	0.64 ± 0.07 ^{ab}	0.71 ± 0.01 ^b
144	6.53	4.70 ± 0.20 ^a	0.79 ± 0.09 ^a	0.71 ± 0.02 ^b
168	6.72	4.50 ± 0.22 ^a	0.72 ± 0.05 ^{ab}	0.70 ± 0.01 ^{bc}

หมายเหตุ a, b และ c ในตารางแนวตั้งแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

รูปที่ 4.16 ปริมาณความเข้มข้นของบีวานอล (\times) อะซีตัน (+) 1,3 โพรเพนอล (●) และค่าความเป็นกรดค้าง (▲) ตามช่วงเวลาของการเพาะเลี้ยงเชื้อ *C. beijerinckii* TISTR 1390 ในอาหาร P2 ที่มีกลูโคส 20 กรัมต่อลิตรเป็นแหล่งคาร์บอนเพียงอย่างเดียว

ตารางที่ 4.20 ผลของการศึกษาการผลิตสารผลิตภัณฑ์หลักที่ควรเกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการหมักของเชื้อจุลินทรี *Clostridium beijerinckii* TISTR 1390 ที่มีกลูโคส 20 กรัมต่อลิตรเป็นแหล่งคาร์บอนเพียงอย่างเดียว ในอาหาร P2 โดยแสดงปริมาณที่ผลิตได้ตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยง

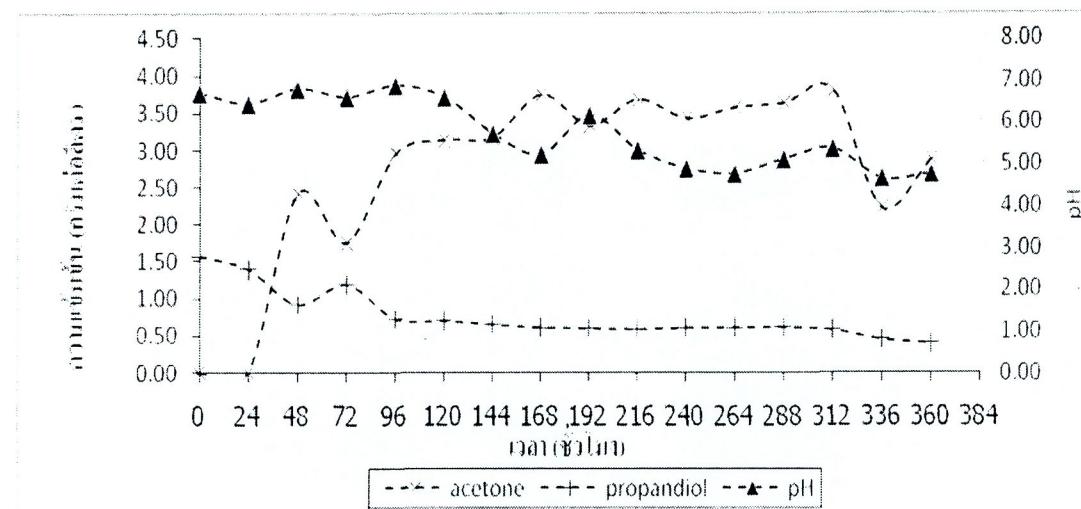
เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	pH	ปริมาณอะซีตัน (กรัมต่อลิตร)	ปริมาณ 1,3 โพรเพนอล (กรัมต่อลิตร)
0	6.70	0 ^c	1.57 ± 0.01^a
24	6.44	0 ^c	1.39 ± 0.01^b
48	6.80	2.41 ± 0.16^{bcd}	0.92 ± 0.08^d
72	6.60	1.75 ± 0.06^d	1.19 ± 0.02^c
96	6.88	2.94 ± 0.13^{abc}	0.73 ± 0.02^c

ตารางที่ 4.20 (ต่อ) ผลของการศึกษาการผลิตสารผลิตภัณฑ์หลักที่ควรเกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการหมักของเชื้อจุลินทรี *Clostridium beijerinckii* TISTR 1390 ที่มีกลีเซอรอล 20 กรัม ต่อถิตรเป็นแหล่งคาร์บอนเพียงอย่างเดียว ในอาหาร P2 โดยแสดงปริมาณที่ผลิตได้ตามเวลาที่ใช้เพื่อการเพาะเลี้ยง

เวลาที่ใช้ในการหมัก (ชั่วโมง)	pH	ปริมาณอะซีโตน (กรัมต่อถิตร)	ปริมาณ 1,3-โพรเพนไอดอล (กรัมต่อถิตร)
120	6.60	$3.13 \pm 0.14^{\text{abc}}$	$0.70 \pm 0.05^{\text{c}}$
144	5.72	$3.17 \pm 0.15^{\text{abc}}$	$0.65 \pm 0.03^{\text{ef}}$
168	5.22	$3.74 \pm 0.32^{\text{a}}$	$0.61 \pm 0.04^{\text{f}}$
192	6.66	$3.32 \pm 0.30^{\text{ab}}$	$0.60 \pm 0.01^{\text{f}}$
216	5.33	$3.68 \pm 0.25^{\text{a}}$	$0.59 \pm 0.01^{\text{f}}$
240	4.89	$3.42 \pm 0.27^{\text{a}}$	$0.61 \pm 0.03^{\text{f}}$
264	4.77	$3.57 \pm 0.28^{\text{a}}$	$0.61 \pm 0.03^{\text{f}}$
288	5.10	$3.63 \pm 0.13^{\text{a}}$	$0.62 \pm 0.02^{\text{f}}$
312	5.36	$3.80 \pm 0.38^{\text{a}}$	$0.58 \pm 0.04^{\text{f}}$
336	4.65	$2.21 \pm 0.97^{\text{cd}}$	$0.45 \pm 0.14^{\text{g}}$
360	4.77	$2.86 \pm 0.09^{\text{abc}}$	$0.40 \pm 0.01^{\text{g}}$

หมายเหตุ a, b, c, d, e, f และ g ในacco แนวโน้มที่แสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ค่าที่แสดงในตารางคือค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

รูปที่ 4.17 ปริมาณความเข้มข้นของอะซีโตน (---x---) 1,3 โพรเพนไคօอล (---+---) และค่าความเป็นกรดด่าง (---▲---) ตามช่วงเวลาของการเพาะเลี้ยงเชื้อ *C. beijerinckii* TISTR 1390 ในอาหาร P2 ที่มีกีลิเชอรอล 20 กรัมต่อลิตรเป็นแหล่งคาร์บอน

จากรายงานของ Fermanek และคณะ (1997) พบร่วรดับของบวทานอลและอะซีโตนที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้ได้ผลของบวทานอลและตัวทำละลายอินทรีย์เพิ่มขึ้นด้วย โดย *C. beijerinckii* BA101 และ NCIMB 8052 สายพันธุ์ฟ้อเม่ที่เจริญในอาหารเลี้ยงเชื้อ P2 กึ่งแข็ง ที่ประกอบด้วย 6 เปอร์เซ็นต์ของ/mol โตเดร็กสติน (maltodextrin) หรือกลูโคสในกระบวนการหมักแบบกะ 20 ลิตร *C. beijerinckii* BA101 สามารถผลิตบวทานอลได้ 19 กรัมต่อลิตร และจากรายงานของ Qureshi และคณะ (2008) พบร่วมกับปริมาณ 58.8 กรัมต่อลิตรลงในอาหารเลี้ยงเชื้อ *Clostridium beijerinckii* P260 จะสามารถผลิตอะซีโตนได้ 5.44 กรัมต่อลิตร บวทานอลเป็น 15.21 กรัมต่อลิตร และเอทานอลเป็น 0.41 กรัมต่อลิตร ในระหว่างการหมักกลูโคสจะถูกใช้ไป 51.4 กรัมต่อลิตร ภายหลังปริมาณกลูโคสจะเหลือเท่ากับ 6.9 กรัมต่อลิตร